د یوحنا رسول رویا

مقدمه

١ (١) دا هغه رویا ده چې خُدائ پاک عیسیٰ مسیح ته
ورکړه چې هغه خپلو غلامانو ته هغه خبرې وښائی چې کومې
به زر تر زره پېښېږی. هغهٔ خپله فرښته خپل غلام یوحنا ته په
رالېږلو دا خبرې هغهٔ ته وښودلې، (٢) چا چې د خُدائ پاک
د کلام او د عیسیٰ مسیح او د هغهٔ ټول هر څهٔ چې هغه ولیدل
ګواهی ورکړه. (٣) بختور دے هغه څوک چې دا پیشګوئی
نورو خلقو ته لولی او بختور دی هغه خلق چې دا کلام اوری
او چې څهٔ په کښې لیکلی دی په هغې عمل کوی، ځکه چې
وخت رانزدې دے. (٤) دا خط د یوحنا د طرف نه د آسیه
صوبې د اوو جماعتونو په نوم، په تاسو دې فضل او سلامتی
وی، د خُدائ پاک د طرفه چې شته، چې وو او چې
راتلونکے دے، او د هغه اوو روحونو د طرفه چې د هغهٔ د
تخت د وړاندې دی، (٥) او د عیسیٰ مسیح د طرف نه چې
وفادار ګواه دے او چې د مړو نه اول ژوندے پاڅېدو او د
زمکې د بادشاهانو سردار دے. هغه مونږ سره مینه کوی او
مونږ یې د خپلې وینې په قربانئ د ګناهونو نه آزاد کړُو. (٦)
هغهٔ مونږ د خپل پلار خُدائ پاک د بادشاهت د خدمت دپاره
اِمامان جوړ کړُو. د هغهٔ جلالی قُدرت دې تل تر تله قائم وی.
آمین. (٧) ګورئ، هغه په وريځو کښې راروان دے، هره
سترګه به هغه ووینی، او هغوئ هم چا چې هغه ژوبل کړے
وو، او د دُنیا ټول خلق به په هغهٔ ویر کوی. بېشکه دا به دغه

شان وی. آمین. ۸ مالِک خُدائ پاک فرمائی چې، ”اول او
آخر زۀ یم، چې شته، چې وو، چې راتلونکے دے یعنې قادر
مطلق خُدائ.“

د حضرت عیسیٰ مسیح په باب کښې رویا

۹ زۀ ستاسو ورور یوحنا، په تنګسیا، په بادشاهۍ او په
صبر کښې تاسو سره خپل عیسیٰ کښې شریک یم. زۀ د
خُدائ پاک د کلام او د عیسیٰ په حقله د ګواهۍ ورکولو په
وجه پتموس نومې جزیره ته جلاوطن کړے شوم. ۱۰ او د
مالِک په ورځ چې روحُ القُدس په ما غلبه وکړه، نو ما خپل
شا ته یو اوچت آواز واورېدو چې د بیګل په شان وو. ۱۱
هغه آواز ما ته ووئیل چې، ”څۀ چې تۀ وینې هغه په یو کِتاب
کښې ولیکه او اوو واړو جماعتونو ته یې ولېږه، یعنې
اِفسوس، سمرنه، پرګمون، تواتیره، سردیس، فیلدِلفیه، او
لودیکیه ته.“ ۱۲ زۀ ورپسې راتاو شوم چې دا څوک دے
چې ما سره خبرې کوی، او چې زۀ راتاو شوم نو ما د سرو
زرو اووۀ ډیوټونه ولیدل. ۱۳ او د دې ډیوټونو په مینځ کښې
ما یو کس د اِبن آدم په شان ولیدلو چې تر پښو پورې یې
چُوغه اغوستې وه او په سینه یې د سرو زرو سینه بند تاو
کړے وو. ۱۴ د هغۀ د سر وېښتۀ لکه د سپینې وړۍ او یا
واورې په شان سپین وُو او د هغۀ سترګې د اور د شغلو په
شان وې. ۱۵ او د هغۀ پښې د زېړو په شان ځلېدلې څنګه
چې په بټۍ کښې سرې شوې وی او د هغۀ آواز لکه د تېزو
اویو په شان وو. ۱۶ او هغۀ په ښی لاس کښې هغه اووۀ
ستوری نیولی وُو او د هغۀ د خولې نه یوه تېزه دوه مخیزه
تُوره راوتلې وه او د هغۀ مخ د تېز نمر په شان ځلېدو. ۱۷

کله چې هغه ما ولیدو نو زۀ لکه د مړی د هغۀ په پښو کښې
پرېوتلم، خو هغۀ خپل ښے لاس په ما کېښودو او وې
فرمائیل، ”یرېږه مه، اول او آخر زۀ یم، ۱۸ او ژوندے یم، زۀ
مړ وم خو اوس تل تر تله ژوندے یم او د مرګ او د عالمِ
ارواح کُنجیانې ما سره دی. ۱۹ د دې دپاره دا هر څۀ ولیکه
څۀ چې تۀ وینې، څۀ چې اوس دی او څۀ چې وروستو به
وشی. ۲۰ تا چې زما په ښی لاس کښې اووۀ ستوری لیدلی
دی او هغه اووۀ د سرو زرو ډیوټونه، د هغې راز دا دے چې
اووۀ ستوری د اوو جماعتونو فرښتې دی او دا اووۀ ډیوټونه
اووۀ جماعتونه دی.“

د اِفِسوس جماعت دپاره پېغام

۲ ۱ ”د اِفِسوس د جماعت فرښتې ته دا پېغام ولیکه، دا د
هغۀ پېغام دے چا چې اووۀ ستوری په خپل ښی لاس کښې
نیولی دی څوک چې د سرو زرو د اوو ډیوټونو په مینځ کښې
ګرځی. ۲ زۀ ستا د ټولو عملونو نه خبر یم. او ما ته ستا د
خوارئ او صبر هم پته ده. او ما ته د دې هم پته ده چې تۀ
بدکاره خلق نۀ شې زغملے، تا هغوئ وآزمائیل څوک چې
ځان ته رسولان وائی خو نۀ دی، او دروغژن دې ثابت کړل.
۳ ما ته دا هم پته ده چې زما د نوم د خاطره تا دا په صبر
سره وزغمل او تۀ ستومانه نۀ شوې. ۴ خو زۀ ستا خلاف
دا شکایت کوم چې تا هغه وړومبۍ مینه پرېښې ده. ۵ خو
هغه رایاد کړه چې تۀ د څومره اوچت مقام نه پرېوتلې، خو
اوس توبه وباسه او هغه کار کوه لکه چې مخکښې دې کړے
وو. کۀ تۀ توبه ونۀ باسې نو زۀ به راشم او ستا ډیوټ به د

خپل ځائ نه لرې کړم. ⑥ خو بيا هم يوه خبره ستا په حق کښې شته چې تهٔ د نيکليانو د کارونو نه نفرت کوې لکه چې زهٔ يې ترې کوم. ⑦ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واورى چې روحُ القُدس جماعتونو ته څهٔ فرمائى. هر هغه څوک چې بريالے شى نو زهٔ به د ژوندون د ونې نه د مېوې د خوړلو اختيار ورکړم چې د خُدائ پاک په جنت کښې ولاړه ده.

د سمرنه جماعت دپاره پېغام

⑧ د سمرنه د جماعت فرښتې ته دا پېغام وليکه چې، څوک چې اول او آخر دے، او څوک چې مړ شو او بيا ژوندے شو، هغه داسې فرمائى، ⑨ ما ته ستا د تنګسيا او غربت پته ده، خو بيا هم تهٔ مالدار يې، زهٔ د هغه خلقو د کُفر وئيلو نه هم خبر يم چې ځان ته يهوديان وائى خو دى نهٔ. دا د شېطان جماعت دے. ⑩ د راتلونکو زحمتونو نه مهٔ يرېږه. خبردار شئ اِبليس به تاسو نه ځينې قېدخانو ته واچوى نو چې تاسو وآزمائيلے شئ او تر لسو ورځو پورې به په تاسو زحمتونه وى. خو تر مرګه پورې وفادار اوسئ او زهٔ به د ژوندون تاج در په سر کړم. ⑪ د چا چې غوږونه وى، هغه دې واورى، چې روحُ القُدس جماعتونو ته څهٔ فرمائى. هر هغه څوک چې کامياب شى نو دوېم مرګ به ورته هيڅ نقصان ونهٔ رسوى.

د پرګمون جماعت دپاره پېغام

⑫ د پرګمون د جماعت فرښتې ته دا پېغام وليکه، هغه څوک چې چا سره تېرهٔ دوه مخيزه تُوره ده هغه داسې فرمائى، ⑬ ما ته پته ده چې تهٔ چرته اوسې، هلته چرته چې

د شیطان تخت دے او تهٔ زما په نوم مضبوط ولاړ یې. تا په هغه وخت هم د خپل ایمان نه اِنکار ونهٔ کړو کله چې زما وفادار ګواه انتیپاس ستاسو په هغه ښار کښې ووژلے شو چرته چې شیطان اوسیږی. ۱۴ خو زهٔ ستا خلاف د یو څو خبرو شکایت کوم چې په تاسو کښې هلته څهٔ کسان شته چې د بلعام د تعلیم پیروی کوی، چا چې بلق ته تعلیم ورکړو چې بنی اِسرائیل ګډوډ کړی چې هغوئ بُتانو ته شوې قربانۍ وخوری او حرامکاری دې وکړی. ۱۵ هم دغه شان په تاسو کښې ځینې کسان شته دے چې د نیکلیانو د تعلیم پیروی کوی. ۱۶ نو توبه وباسه، کهٔ نه نو زهٔ به زر راشم او په هغه تُوره به د هغوئ سره جنګ وکړم کومه چې زما د خولې نه راوځی. ۱۷ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څهٔ فرمائی. هر هغه څوک چې کامیاب شی نو زهٔ به هغوئ ته پټ شوی من او یو سپین کاڼے ورکړم او په هغه سپین کاڼی به یو نوے نوم لیکلے شوے وی چې صرف هغه چا ته یې پته ده چا ته چې دا کاڼے ورکړے شوے وی.

د تواتیره جماعت دپاره پیغام

۱۸ د تواتیره د جماعت فرښتې ته دا پیغام ولیکه چې د خُدائ پاک زوئ داسې فرمائی د چا سترګې چې د اور د شغلو په شان دی او چې پښې یې د زیړو په شان ځلیږی، ۱۹ ما ته ستا د ټولو عملونو، ستا د مینې، ایمانداری، خدمت او صبر پته ده. ما ته پته ده چې ستا اوسنی عملونه ستا د مخکښینو عملونو نه بهتر دی. ۲۰ خو زهٔ ستا خلاف دا شکایت کوم چې تهٔ هغه ایزبلی نومې ښځه برداشت کوې چې

ځان ته پیغمبره وائی او زما خادِمانو ته د حرامکارۍ او د بُتانو د قربانۍ د خوړلو ترغیب ورکوی. ﴿۲۱﴾ ما هغې ته د توبې ویستلو موقع ورکړه خو هغه د خپلې حرامکارۍ نه توبه نۀ وباسی. ﴿۲۲﴾ نو زۀ به هغه د کټ په رنځ وغورزوم او هغوئ چې ورسره يې زنا کړې ده، هغوئ به په ډېره سخته تنګسیا کښې راګېر کړم ترڅو چې هغوئ د هغې د کړو نه توبه ونۀ باسی. ﴿۲۳﴾ او د هغې بچی به په زمکه ووژنم. په دې به ټول جماعتونه دا سبق حاصل کړی چې زۀ د بنی آدمو زړُونه او خیالات آزمائیم او دا چې زۀ به تاسو ټولو ته د خپل عمل په مطابق اجر درکړم. ﴿۲۴﴾ خو اے د تواتیره نورو اوسېدونکو چې دا تعلیم نۀ منئ او د هغې نه ناخبره يئ کومې ته چې هغوئ د شیطان پټ او ژور چال وائی، زۀ تاسو ته وایم چې زۀ به په تاسو نور بار وانۀ چوم. ﴿۲۵﴾ بس په هغه څۀ تر هغې تینګ پاتې شئ ترڅو چې زۀ درنۀ شم. ﴿۲۶﴾ هر هغه څوک چې کامیاب شی او هغه چې زما د وینا په مطابق تر آخره عمل کوی نو زۀ به ورله په قومونو اختیار ورکوم. ﴿۲۷﴾ هغه به پرې زورَور حکومت کوی او د خاورو د لوښو په شان به يې ټوټې ټوټې کړی. هغه اختیار ما ته د خپل پلار نه راکړے شوے دے. ﴿۲۸﴾ او زۀ به هغۀ له د سبا ستورے ورکړم. ﴿۲۹﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی.“

د سردیس جماعت دپاره پیغام

۳ ﴿۱﴾ ”د سردیس د جماعت فرښتې ته دا پیغام ولیکه، چا سره چې د خُدائ پاک اووۀ روحونه او اووۀ ستوری دی هغه

دا وائی چې زۀ ستا په ټول عمل خبر يم چې تۀ تش په نوم
ژوندے يې خو يې مړ. ۲ بېدار شه او څۀ چې پاتې دی، او
مړ کېدو ته نزدې دی هغه مضبوط کړه، ستا کارونه هم ما د
خپل خُدائ پاک په نظر کښې پوره ونۀ ليدل. ۳ کوم تعليم
چې تا ته درکړے شوے دے او تا اورېدلے دے، هغه ياد
ساته او عمل پرې کوه او توبه وباسه. کۀ تۀ بېدار نۀ شې نو
زۀ به د غل په شان درشم او تا ته به زما د راتلو د وخت پته
ونۀ لګی. ۴ خو بيا هم په سرديس کښې تاسو سره ځېنې
داسې کسان شته چې هغوئ خپلې جامې پليتې کړې نۀ دی،
هغوئ به ما سره په سپينو جامو کښې ګرځی ځکه چې هغوئ
د دې لائق دی. ۵ هر هغه څوک چې کامياب شی نو هغوئ
ته به دغسې سپينې جامې وراغوستلے شی او د هغوئ نوم به
زۀ هيڅکله هم د ژوندون د کِتاب نه ونۀ باسم او زۀ به د خپل
پلار او د هغۀ د فرښتو د وړاندې دا اعلان وکړم چې هغوئ
زما خپل دی. ۶ د چا چې غوږونه وی، هغوئ دې واوری
چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی.

د فيلدِلفيه د جماعت دپاره پېغام

۷ د فيلدِلفيه د جماعت فرښتې ته دا پېغام وليکه، هغه
څوک چې قُدوس او رښتينے دے داسې فرمائی چې ورسره
د داؤد چابی ده او هغه چې دروازه کولاو کړی نو څوک به
يې هم بنده نۀ کړی او چې هغه دروازه بنده کړی نو څوک به
يې هم کولاو نۀ کړی، هغه داسې وائی چې ۸ زۀ ستا د ټولو
عملونو نه خبر يم. وګوره، ما تا ته ستا په وړاندې يوه دروازه
کولاو کړې ده چې هيڅوک يې بندولے نۀ شی. زۀ پوهېږم چې
ستا طاقت کم دے خو بيا هم تا زما کلام منلے دے او زما

د نوم نه منکر شوے نۀ یې. ۹ ګوره، د شېطان د قبیلې نه به هغوئ راولم چې ځان ته یهودیان وائی خو نۀ دی بلکې دروغژن دی، هغوئ به درشی او ستا په پښو به پرېوځی او هغوئ به په دې پوهه شی چې تۀ زما محبوب یې. ۱۰ ځکه چې تا زما کلام په صبر سره برداشت کړے دے او مضبوط پرې ولاړ یې، زۀ به هم تا د هغه آزمېښت د وخت نه چې د ټولې دُنیا په خلقو راتلونکے دے، بچ کړم. ۱۱ زۀ زر درځم او څۀ چې درسره دی په هغې ټینګ پاتې شه چې څوک دې هم د خپل تاج نه محرومه نۀ کړی. ۱۲ هر هغه څوک چې کامیاب شی نو هغوئ به زما د خُدائ د کور ستن شی، او هغوئ به هر وخت په هغې کښې اوسیږی. زۀ به په هغوئ د خپل خُدائ نوم ولیکم او هغوئ به زما د خُدائ پاک د ښار اوسېدونکی شی یعنې د نوې یروشلم کوم چې د آسمان نه ښکته راځی او زۀ به پرې خپل نوے نوم ولیکم. ۱۳ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی.

د لودیکیه جماعت دپاره پیغام

۱۴ د لودیکیه د جماعت فرښتې ته دا پیغام ولیکه، دا پیغام د هغه چا د طرفه دے چې آمین دے، څوک چې وفادار رښتینے ګواه دے او د خُدائ پاک د نوی خلقت شروع ده. هغه فرمائی چې ۱۵ ما ته ستا د ټولو عملونو پته ده، تۀ خو نۀ یخ یې او نۀ ګرم. کاش چې تۀ یا خو یخ وے یا ګرم. ۱۶ نو چونکې نۀ خو تۀ ګرم یې او نۀ یخ، بلکې تړم یې، زۀ به تا د خپلې خولې نه وتُوکم. ۱۷ ځکه چې تۀ وائې چې زۀ مالدار او دولتمند یم او د څۀ څیز حاجتمند نۀ یم. حقه خو دا ده

چې تهٔ په دې نهٔ پوهېږې چې تهٔ څومره قابلِ رحم، بدنصيبه،
خوار، ړوند او بربنډ يې. ١٨ په دې وجه زهٔ تا له دا مشوره
درکوم چې زما نه په اور کښې صفا شوې سرهٔ زر واخله
چې مالدار شې او سپينې جامې رانه واخله چې ستا د
بربنډتوب شرم پرې د ليدو نه پټ شی، او ملهم رانه واخله
چې په سترګو کښې يې ولګوې او بينا شی. ١٩ زهٔ چې چا
سره مينه کوم هغوئ ملامته کوم او تربيت ورکوم، نو ځکه
غېرت وکړه او توبه وباسه. ٢٠ ګوره، زهٔ په ور کښې ولاړ
يم او ور وهم. او کهٔ تهٔ آواز اورې او ما ته ور کولاو کړې نو
زهٔ به درشم او يو بل سره به په شريکه روټۍ وخورو. ٢١ هر
څوک چې کامياب شی هغه به ما سره په تخت کښېنی، لکه
څنګه چې زهٔ په خپله کامياب شوم او د خپل پلار سره د هغهٔ
په تخت کښېناستم. ٢٢ د چا چې غوږونه وی، هغه دې
واورى چې روحُ القُدس جماعتونو ته څهٔ فرمائى.“

په آسمان کښې د خُدائ پاک عبادت

٤ ١ د دې نه وروستو بيا ما نظر واچولو نو په آسمان
کښې مې يو ور کولاو وليدو. نو چې اول کوم آواز ما
واورېدو نو لکه د بيګل په شان يې ما ته خبرې کولې، ”دلته
پاس راشه چې زهٔ به تا ته هغه وښايم څهٔ چې به د دې نه پس
خامخا کيږى.“ ٢ سمدستی د روحُ القُدس په وسيله ما يوه
رويا وليدله چې په آسمان کښې يو تخت وو او په تخت يو
کس ناست وو. ٣ او هغه څوک چې هلته ناست وو د
جاسپر او يمنی عقيق په شان ځلېدو، او د تخت نه چاپېره د
بوډۍ ټال وو چې د زمرودو په شان ځلېدو. ٤ او د تخت

نه ګېرچاپېره څلېریشت نور تختونه وُو او په هغوئ
څلېریشت مشران ناست وُو چې سپينې جامې يې اغوستې
وې او د سرو زرو تاجونه يې په سر وُو. ۵ او د تخت نه د
برېښنا رڼا او د تندر آوازونه راختل او د تخت نه وړاندې
اووهٔ مشعلونه بلېدل چې د خُدائ پاک اووهٔ روحونه دى. ۶
او د تخت د وړاندې يې د شيشې سمندر وو چې د بلور په
شان ښکارېدو. او د تخت نه چاپېره څلور جاندار وُو چې
وړاندې وروستو يې سترګې وې. ۷ اول جاندار د ازمرى په
شان وو، دويم د غوائى په شان، د دريم مخ د بنى آدم په شان
وو او څلورم لکه د الوتونکى باز په شان وو. ۸ دې څلورو
جاندارو چې د هر يو شپږ وزرې وې او هر طرف ته يې
سترګې وې، شپه او ورځ بغېر د دمې يې دا ثنا وئيله، "قُدوس،
قُدوس، قُدوس، قادر مطلق خُدائ پاک، هغه چې وو، چې
دے، او چې راتلونکے دے." ۹ او هرکله چې دا جاندار د
هغه چا چې په تخت ناست دے او تل تر تله ژوندے دے، د
هغهٔ لوئى، عزت او شُکر ګزارى وکړى، ۱۰ نو هغه
څلېریشت مشران هغهٔ ته په سجده پرېوځى او عبادت يې
کوى څوک چې په تخت ناست دے، او چې تل تر تله ژوندے
دے، نو هغوئ خپل تاجونه د تخت په وړاندې هغهٔ ته ږدى او
وائى چې، ۱۱ "اے زمونږ مالِکه خُدايه پاکه، تهٔ د لوئى،
عزت او قُدرت لائق يې ځکه چې تا هر څهٔ پيدا کړى دى او دا
ستا په مرضۍ پيدا شوى دى او په وجود کښې راغلى دى."

طومار او ګډورے

۵ ۱ هغه څوک چې په تخت ناست وو ما د هغهٔ په ښى

لاس کښې يو طومار وليدو چې دننه او بهر دواړو طرفو ته
پرې ليکل ؤو او اووۀ مهرونه پرې لګېدلی ؤو. ٢ او ما يوه
طاقتوره فرښته وليده چې په اوچت آواز يې اعلان کولو چې،
”څوک د دې قابل دے چې طومار پرانيزی او مهرونه يې
مات کړی؟“ ٣ خو هيڅوک هم نۀ وو، نۀ په آسمان کښې،
نۀ په زمکه او نۀ د زمکې د لاندې وو چې طومار يې کولاو
کړے وے او يا يې دننه کتلے وے. ٤ نو ما ډېر وژړل
ځکه چې هيڅوک هم د دې لائق نۀ وو چې دا طومار يې
پرانستلے شو يا چې يې ورته کتلے شو. ٥ بيا په مشرانو
کښې يو راته ووئيل چې، ”ژاړه مه ځکه چې د يهوداه د قبيلې
ازمرے چې د داؤد د نسل نه دے، هغه کاميابی حاصله کړې
ده نو طومار به پرانيزی او اووۀ مهرونه به يې مات کړی.“
٦ بيا ما د تخت په مينځ کښې او د څلورو جاندارو او د
مشرانو په مينځ کښې يو لکه د حلال شوی ګډوری وليدو چې
اووۀ ښکرونه او اووۀ سترګې يې وې چې د خُدائ پاک اووۀ
روحونه دی چې ټولې دُنيا ته لېږلے شوی دی. ٧ او هغه
ورغلو او څوک چې په تخت ناست وو د هغۀ د ښی لاس نه
يې هغه طومار واخستو. ٨ کله چې هغۀ طومار واخستو نو
څلور جاندار او څليريشت مشران د هغه ګډُوری په وړاندې
په سجده شول، او د هر يو سره يو ستار وو او ورسره د
خوشبويۍ نه ډک د سرو زرو جامونه ؤو چې د مقدسينو
دُعاګانې دی. ٩ او هغوئ دا نوے حمد وئيلو چې، ”تۀ د
دې لائق يې چې طومار واخلې او د دې مهرونه کولاو کړې
ځکه چې تۀ حلال کړے شوې او د خپلې وينې په فديه دې د
خُدائ پاک دپاره د هر خيل، د هرې ژبې او د هر قوم او خلق
په بيعه واخستل. ١٠ او د هغوئ نه تا د اِمامانو بادشاهی

جوړه کړه چې زمونږ د خُدائ پاک خِدمت وکړی او هغوئ
به په زمکه بادشاهی کوی." ١١ بیا چې ما وکتل نو د
بې‌شمېره فرښتو آوازونه مې واورېدل چې هغه د تخت او د
جاندارو او د مشرانو نه چاپېره وې او د هغوئ شمېر په
زرګونو او لکونو کښې وو، ١٢ او هغوئ په زوره سندرې
وئیلې چې، "هغه ګډُورے چې حلال کړے شو، د دې لائق
دے چې ټول قُدرت، دولت، حِکمت، لوئی، عزت، جلال او
برکت حاصل کړی." ١٣ او بیا ما واورېدل چې ټول
مخلوقات چې په آسمان کښې، په زمکه باندې، د زمکې د
لاندې یا په سمندر کښې دی، هغوئ ټولو ثناء صِفت کولو
چې، "د هغه چا څوک چې په تخت ناست دے او ګډُوری ته
برکت، عزت، شان او قُدرت دې تل تر تله وی." ١٤ او
څلور واړو جاندارو پرې، "آمین" ووې او مشران د عبادت
دپاره په سجده پرېوتل.

اووهٔ مهرونه

۶ ١ بیا ما ولیدل چې هغه ګډُوری په اوو مهرونو کښې یو
مهر مات کړو او ما د څلورو جاندارو نه په یو کښې د تندر په
شان دا آواز واورېدو چې، "راشه." ٢ نو ما وکتل چې هلته
یو سپین آس ولاړ وو او د سوارهٔ سره یې لینده وه. هغهٔ ته
تاج ورکړے شو او هغه د فاتح په حیث په آس سور لاړو چې
فتح بیا مومی. ٣ کله چې ګډوری دویم مهر مات کړو نو
ما واورېدل چې دویم جاندار وائی چې، "راشه." ٤ او یو
بل آس بهر راووتو چې تک سور وو او د هغهٔ سوارهٔ ته دا
اختیار ورکړے شو چې د زمکې نه امن یوسی نو چې

انسانان قتل و غارت شروع کړی، او هغهٔ له یوه لویه تُوره
ورکړے شوه. ۵ کله چې ګډُوری درېم مهر مات کړو نو
ما د درېم جاندار دا آواز واورېدو چې، ”راشه.“ نو ما ولیدو
چې یو تور آس راغلو او د هغهٔ د سوارهٔ په لاس کښې یوه تله
وه. ۶ او ما د څلورو جاندارو د مینځه یو آواز واورېدو
چې وئیل یې چې، ”د ورځې د مزدورۍ نرخ به د غنمو یوه
روټۍ او یا به د اوربشو درې روټۍ وی، خو د زیتُونو تېلو او
میو ته نقصان مهٔ رسوئ.“ ۷ کله چې ګډُوری څلورم مهر
مات کړو نو ما د څلورم جاندار دا آواز واورېدو چې،
”راشه.“ ۸ ما ولیدو چې زېړ آس وو او د سوارهٔ نوم یې
مرګ وو او عالمِ ارواح ورپسې جُخت راروان وو. هغوئ ته د
څلورمې برخې زمکې اختیار ورکړے شوے وو چې په
جنګ، په قحط، په وبا او ځنګلی ځناور خلق مړهٔ کړی. ۹
هر کله چې ګډُوری پینځم مهر مات کړو نو ما د قربانګاه د
لاندې د هغه ایماندارانو روحونه وکتل چې د خُدائ پاک د
کلام او د خپلې ګواهۍ په وجه قتل کړے شوی وُو. ۱۰
هغوئ په زوره چغه کړه چې، ”اے بادشاه مالِکه، پاکه او
رښتونی خُدایه. ترڅو به تهٔ فیصله نهٔ کوې او د زمکې د
اوسېدونکو نه به زمونږ د وینې بدل وانهٔ خلې؟“ ۱۱ بیا هر یو
ته سپینه چوُغه ورکړے شوه او ورته یې ووئیل چې، ”تر هغې
لږ صبر وکړئ چې په خِدمت کښې ستاسو تول ملګری
ستاسو په شان ونهٔ وژلے شی.“ ۱۲ بیا ما وکتل چې
ګډُوری شپږم مهر مات کړو او یوه سخته زلزله راغله او نمر
د تبخې په شان تور شو او سپوږمۍ مکمله لکه د وینو تکه
سره شوه. ۱۳ او ستوری د آسمان نه په زمکه داسې
راپرېوتل لکه چې د اینځر نه د سیلۍ طوفان په وجه کچه مېوه

راپرېوځی. ۱۴ او آسمان داسې فنا شو لکه طومار چې بند
کړے شی او هر غر او هره جزيره د خپله ځايه بېځايه شوه.
۱۵ نو بيا د زمکې بادشاهانو، سردارانو، جرنيلانو، مالدارانو،
طاقتورو، غلامانو او آزادو ټولو خلقو په غارونو او د غرونو
په ګټانو کښې خپل ځانونه پټ کړل. ۱۶ او هغوئ غرونو او
ګټانو ته چغې وهلې چې، ”په مونږ راپرېوځئ او مونږ د هغهٔ د
سترګو نه چې د تخت دپاسه ناست دے او د ګډُوری د قهر و
غضب نه پټ کړئ. ۱۷ ځکه چې د هغوئ د غضب لويه
ورځ راغلې ده او څوک ورته ودرېدے شی؟“

په يو لاک څلور څلوېښتو زرو بنی اِسرائيلو مُهر لګېدل

۷ ۱ د دې نه پس ما څلور فرښتې د دُنيا په څلورو
ګوټونو ولاړې وليدلې چې د دُنيا څلور واړه هواګانې يې قابو
کړې وې نو چې په زمکه سمندر يا په يوه ونه هم هوا ونهٔ
لګی. ۲ بيا ما بله فرښته د نمرخاتهٔ نه په راختو وليده چې د
ژوندی خُدائ پاک مهر ورسره وو او هغه څلورو فرښتو ته
يې په زوره وئيل، چې چا ته په زمکه او سمندر د نقصان
ورکولو اختيار ورکړے شوے وو چې، ۳ ”تر هغې
سمندر، زمکې او ونو ته نقصان مهٔ رسوئ ترڅو چې مونږ د
خُدائ پاک مُهر د هغهٔ د خادِمانو په تندو نهٔ وی لګولے.“ ۴
او ما چې د هغوئ شمېر واورېدو چا ته چې مهرونه لګولے
شوی وُو او د بنی اِسرائيلو د ټولو خيلونو نه په يو لاک څلور
څلوېښت زرو مُهر ولګولے شو. ۵ دولس زره د يهوداه د
قبيلې نه، دولس زره د روبين د قبيلې نه، دولس زره د جاد د

قبيلې نه، ۶ دولس زره د آشر د قبيلې نه، دولس زره د
نفتالى د قبيلې نه، دولس زره د منسى د قبيلې نه، ۷ دولس
زره د شمعون د قبيلې نه، دولس زره د ليوى د قبيلې نه،
دولس زره د يساکار د قبيلې نه، ۸ دولس زره د زبولون د
قبيلې نه، دولس زره د يوسف د قبيلې نه، او دولس زره د
بنيامين د قبيلې وُو.

د ټولو قومونو لويه ګڼه

۹ او د دې نه پس ما د خلقو لويه ګڼه وليده چې بےشمېره
وه، دا د ټولو قومونو، ټولو خيلونو او د مختلفو ژبو د
ويوونکو خلقو ګڼه د تخت او د ګډُورى د وړاندې ولاړه وه.
او هغوئ سپينې جامې اغوستې وې او د کجورو څانګې يې په
لاسونو کښې نيولې وې. ۱۰ او په زوره يې دا چغې وهلې
چې، ”خلاصون زمونږ د خُدائ پاک دے څوک چې په تخت
ناست دے، او د ګډُورى دے.“ ۱۱ او د تخت نه او د
مشرانو او څلورو ژوندارو نه چې ګېرچاپېره ټولې فرښتې
ولاړې وې هغه ټولې فرښتې د تخت په وړاندې پړمخې پرېوتلې
او د خُدائ پاک عبادت يې وکړو، ۱۲ هغوئ وئيل چې،
”آمين. برکت، لوئى، حِکمت، شُکر ګزارى، عزت، قُدرت او
زور دې تل تر تله زمونږ د خُدائ پاک وى، آمين.“ ۱۳ بيا
مشرانو کښې يو ما ته مخ راواړولو او تپوس يې وکړو چې،
”دا خلق چې سپينې جامې يې اغوستې دى، څوک دى او د
کومې راغلى دى؟“ ۱۴ ما جواب ورکړو چې، ”زما مالِکه، تهٔ
خبر يې.“ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”دا هغه کسان دى چې
د لوئ مصيبتونو نه راغلى دى، هغوئ خپلې جامې د ګډُورى
په وينو وينځلې او په هغې سپينې کړې دى. ۱۵ په دې وجه

خو دوئ د خُدائ پاک د تخت د وړاندې ولاړ دی او د خُدائ پاک په کور کښې شپه او ورځ د هغهٔ په عبادت کښې لګیا دی، او هغه چې په تخت ناست دے، هغه به دوئ له پناه ورکړی. ۱۶ هغوئ به بیا هیڅکله نهٔ اوږی کیږی، نهٔ تږی کیږی، نمر به دوئ نهٔ تنګوی او نهٔ به تېزه ګرمی تکلیف وررسوی. ۱۷ ځکه چې هغه ګډُورے چې د تخت په مینځ کښې دے، هغه به د دوئ شپونکے وی او هغه به دوئ د ژوندون د اوبو چینو ته بوځی، او خُدائ پاک به د دوئ د سترګو نه ټولې اوښکې پاکې کړی.“

اوؤم مُهر او د سرو زرو د سوزولو مجمر

۸ ۱ کله چې ګډُوری اوؤم مُهر کولاو کړو نو تقریباً تر نیمې ګینټې پورې په آسمان کښې خاموشی وه. ۲ بیا ما هغه اووهٔ فرښتې ولیدلې چې د خُدائ پاک په وړاندې ولاړې وې، او هغوئ ته اووهٔ بیګلونه ورکړے شول. ۳ بیا یوه بله فرښته د سرو زرو مجمر په لاس راغله او د قربانګاه سره ودریده او هغې ته ډېره زیاته خوشبوئی ورکړے شوه چې د تخت د وړاندې د سرو زرو په قربانګاه یې د ټولو مقدسینو د دُعا سره پیش کړی. ۴ او د فرښتې د لاس نه د خوشبویۍ د سوزولو لوګے د مقدسینو د دُعا سره پاس خُدائ پاک ته ورسیدو. ۵ بیا فرښتې مجمر راواخستو، د قربانګاه د اور نه یې ډک کړو او په زمکه یې راګزار کړو، نو بیا د تندر ګړزار، بریښنا او زلزله راغله.

د بیګل آواز

۶ بیا هغه اووهٔ فرښتې چې ورسره اووهٔ بیګلونه وُو، غږولو ته تیارې وې. ۷ وړومبۍ فرښتې خپل بیګل وغږولو نو اور او ږلۍ د وینې سره په زمکه راووریدل او د زمکې دریمه حِصه وسوزیدله او د ونو دریمه حِصه وسوزیدله او ټول شنهٔ واښهٔ وسوزیدل. ۸ بیا کله چې دویمې فرښتې خپل بیګل وغږولو نو لکه یو لوئ غر چې اور پرې بل وی، سمندر ته وغورزولے شو او د سمندر دریمه حِصه وینه شوه، ۹ او په دې باندې د سمندر دریمه حِصه ژوندی مخلوقات مړهٔ شول او د سمندری جهازونو دریمه حِصه په اوبو کښې ډوب شول. ۱۰ نو بیا دریمې فرښتې خپل بیګل وغږولو نو یو لوئ ستورے له آسمان نه راوغورزیدو چې د مشعل په شان بلیدو او دا د سیندونو او چینو په دریمه حِصه ورپریوتو. ۱۱ د ستوری نوم ګنډیر وو. او د اوبو دریمه حِصه د ګنډیر په شان ترخه شوه او ډیر زیات خلق د دې ترخو اوبو څښلو په وجه مړهٔ شول. ۱۲ بیا څلورمې فرښتې خپل بیګل وغږولو نو دې سره د نمر دریمه حِصه او د سپوږمۍ او د ستورو دریمه حِصه ووهلے شوه نو د دوئ دریمه حِصه تیارهٔ شوله او د ورځې دریمه حِصه رڼا ختمه شوه او دغه شان د شپې دریمه حِصه رڼا هم ختمه شوه. ۱۳ بیا ما ولیدل چې یو باز په آسمان کښې بره والوتو او په اوچت آواز یې دا نعرې وهلې چې، "افسوس، افسوس، افسوس، د زمکې په اوسیدونکو باندې، ځکه چې هغه درې نورې پاتې فرښتې به هم اوس خپل بیګل غږوی."

٩ (١) بيا پينځمې فرښتې خپل بيګل وغږولو او ما يو
ستورے وليدو چې د آسمان نه زمکې ته راپرېوتے وو او هغه
ستورى ته د عالمِ ارواح چابياني ورکړے شوې وې. (٢) کله
چې هغهٔ عالمِ ارواح کولاو کړه نو د هغه لوئې کندې نه د بټۍ
په شان لوګے راوختلو او د عالمِ ارواح لوګى نمر او باد تور
کړل. (٣) بيا د لوګى نه په زمکه مُلخان راغلل او هغوئ د
زمکې د لړمانو په شان د چيچلو اختيار ورکړے شو. (٤)
هغوئ ته دا حُکم ورکړے شوے وو چې واښو، ونو، او بوټو
ته هيڅ نقصان ونهٔ رسوئ خو بس هغه کسانو ته ټک ورکړئ
د چا په تندى چې د خُدائ پاک مهر نهٔ وى لګېدلے. (٥)
هغوئ ته اجازت ورکړے شوے وو چې د پينځو مياشتو
پورې هغوئ ته عذاب ورکړئ، خو دا نه چې هغوئ مړهٔ کړئ
او د هغوئ عذاب لکه د لړم د ټک په شان وو. (٦) په دې
ورځو کښې به خلق مرګ غواړى خو مرګ به ورته نهٔ
ملاوېږى، هغوئ به د مرګ خواهش کوى خو مرګ به د
هغوئ نه تښتى. (٧) دا مُلخان لکه د جنګى آسونو په شان وُو
او د هغوئ په سرونو تاجُونه لکه د سرو زرو په شان وُو او د
هغوئ مخونه د انسان په شان وُو. (٨) او د هغوئ ويښتهٔ د
ښځو د ويښتو په شان وو او د هغوئ غاښونه د زمرو د
غاښونو په شان وُو. (٩) د هغوئ زغرې لکه د اوسپنو د
زغرو په شان وې او د هغوئ د وزرونو آوازونه لکه د ډېرو
جنګى ګاډو د آسونو په شان وُو کوم چې حمله کوونکى وى.
(١٠) د هغوئ په لکو کښې د لړمانو په شان لشې وې او د
هغوئ ټک ورکولو به انسانان تر پينځو مياشتو پورې عذابول.
(١١) او د هغوئ بادشاه د عالمِ ارواح فرښته وه چې په عبرانۍ
کښې د هغې نوم ابدون، او په يونانۍ ژبه کښې اپوليون، يعنې

تباه کوونکے دے. ۱۲ اولنے افسوس تېر شو خو دوه نور لا راتلونکی دی. ۱۳ بیا هغه شپږمې فرښتې خپل بیګل وغږولو او ما یو آواز واورېدو چې د خُدائ پاک په وړاندې ولاړ د سرو زرو د قربانګاه د څلورو ښکرونو د مینځ نه راووتو. ۱۴ هغۀ شپږمې فرښتې ته ووئیل چا سره چې بیګل وو چې، "د لوئ فرات د سیند په غاړه تړلې څلور فرښتې آزادې کړه." ۱۵ نو هغه څلور فرښتې آزادې کړے شوې څوک چې د درېمې برخې بنی آدمو د وژلو دپاره د دې کال، د دې میاشتې، د دې ورځې او د دې ساعت دپاره مقرر شوې وې. ۱۶ نو ما ته ووئیلے شول چې په آسونو د سوارو فوجیانو شمېر شل کروړه وو. ۱۷ او دغسې ما هغه آسونه او د هغوئ سوارۀ په خپله رویا کښې ولیدل، هغوئ د اور په شان ځلېدونکی سرې، آسمانی رنګې او د ګوګړو په شان زېړې زغرې اغوستې وې. او د آسونو سرونه یې د زمرو د سرونو په شان وُو او د هغوئ خولې نه اور، لوګے او ګوګړ راوتل. ۱۸ په دې درې افتونو د دُنیا دریمه حِصه خلق مړۀ شول یعنې په اور، لوګی او ګوګړو کوم چې د هغوئ د خولې نه راوتل. ۱۹ د آسونو طاقت د هغوئ په خولو او لکو کښې وو. نو د هغوئ د لکو لکه د مارانو په شان سرونه وُو او د انسانانو د زخمی کولو طاقت ورسره وو. ۲۰ خو دې افتونو کښې چې کوم انسانان ژوندی پاتې شول هغوئ د خپلو بدو عملونو نه توبه ونۀ ویستله. او هغوئ د پیریانو او د سرو زرو، سپینو زرو، زېړو، کاڼو او د لرګو نه د جوړو شوو بُتانو عبادت کول پرې نۀ ښودل، کوم بُتان چې نۀ لیدلے او نۀ اورېدلے او نۀ ګرځېدلے شی. ۲۱ او نۀ هغوئ د خپلو قتلونو، جادوګری، حرامکاری، او نۀ یې د خپلو غلاګانو نه

توبه وويستله.

فرښته او ورکوټے طومار

١٠ ١ بيا ما يوه بله طاقتوره فرښته د آسمان نه په
راکوزېدو وليده چې په وريځ کښې پټه وه او چې د بوړۍ تال
يې په سر وو، مخ يې د نمر په شان ځلېدو او پښې يې د اور د
ستنو په شان وې. ٢ او د هغې په لاس کښې يو ورکوټے
پرانستلے شوے طومار وو. هغې ښۍ پښه په سمندر کښې
کېښوده او ګسه پښه يې په زمکه ايښې وه. ٣ بيا هغې د
ازمرى د غړمبار په شان يوه لويه چغه وويستله او کله چې
هغې چغه کړه نو اووۀ تندرونه وګړزېدل. ٤ او کله چې اوو
واړه تندرونه وګړزېدل، نو ما دا ليکل نو بيا ما د آسمان نه يو
آواز واورېدو چې وئيل يې، ”دا پټ وساته څۀ چې اوو واړه
تندرونو ووئيل، او دا مۀ ليکه.“ ٥ بيا هغه فرښته کومه چې
ما په سمندر او په زمکه ولاړه ليدلې وه هغې خپل ښے لاس
آسمان طرف ته اوچت کړو. ٦ او قسم يې په هغه چا
وخوړلو څوک چې تل تر تله ژوندے دے چا چې په آسمان،
زمکه، سمندر او هر څۀ چې په دوئ کښې دى پيدا کړى دى.
هغۀ ووئيل چې، ”نور انتظار کول به نۀ وى. ٧ په هغه
ورځو چې کله اوومه فرښته خپل بيګل وغږوى نو د خُدائ
پاک پټ رازونه به پوره شى څنګه چې هغۀ خپلو خادِمانو
نبيانو ته فرمائيلى وُو.“ ٨ هغه آواز چې ما د آسمان نه
اورېدلے وو، بيا ما سره په خبرو شو او وې فرمائيل چې،
”لاړ شه او په سمندر او په زمکه ولاړې فرښتې د لاس نه هغه
پرانستلے شوے طومار واخله.“ ٩ نو زۀ هغې فرښتې له

لاړم او ورته مې ووئيل چې، ”ما ته هغه پرانستلے شوے
ورکوټے طومار راکړه.“ نو هغې ما ته ووئيل چې، ”دا واخله
او وې خوره، دا به ستا خېټه ترخه کړی خو ستا په خولهٔ
کښې به لکه د شاتو خوږ وی.“ (۱۰) نو ما هغه ورکوټے
طومار د فرښتې د لاس نه واخستو او ومې خوړلو. دا زما په
خولهٔ لکه د شاتو خوږ ولګېدو خو چې مې تېر کړو نو زما
خېټه يې ترخه کړه. (۱۱) بيا ما ته ووئيلے شُو چې، ”دا
ضروری دی چې تهٔ د ډېرو خلقو او قومونو او ژبو او
بادشاهانو په حقله پېشګوئي وکړې.“

دوه ګواهان

۱۱ (۱) ما ته د ناپ کولو د ګز په شان يوه لښته راکړے
شوه او راته ووئيلے شو چې، ”اوس پاڅه او د خُدائ پاک
کور او قربان‌ګاه کچ کړه او عبادت کوونکی شمار کړه. (۲)
خو د خُدائ د کور بهر دربار مهٔ کچ کوه ځکه چې دا غيرو
قومونو ته ورکړے شوے دے او هغوئ به دا مقدس ښار تر
دوو څلوېښتو مياشتو پورې د پښو لاندې کړی. (۳) او زهٔ به
خپل دوه ګواهان د ټاټ جامې اغوستې د پېشګويۍ دپاره
مقرر کړم او دوئ به تر دولس سوه شپېتو ورځو پورې نبوت
کوی.“ (۴) دا هغه دوه د زيتون ونې او دوه ډيوټونه دی کوم
چې د زمکې د مالِک د وړاندې ولاړ دی. (۵) کهٔ څوک دوئ
ته نقصان رسول غواړی نو د دوئ د خولې نه اور راوځی او
د دوئ دشمنان به وسوزوی او دغه شان به هر هغه څوک
چې دوئ ته نقصان رسول غواړی، نو هغوئ به په دې طريقه
مړهٔ کړے شی (۶) هغوئ سره به دا اختيار وی چې آسمان

بند کړی چې د دوئ د پېشګويۍ په دور کښې به بيا باران ونۀ
شی، او په اوبو د دوئ دا اختيار هم شته چې وينې ترې
جوړې کړی او چې څومره غواړی دومره افتونه په زمکه
راولی. ۷ کله چې دوئ خپله ګواهی پوره کړی نو د عالمِ
ارواح نه به هغه بلا راوځی او دوئ سره به جنګ ونښلوی او
کاميابه به شی او مړۀ به يې کړی. ۸ او د هغوئ لاشونه به
د لوئ ښار په کوڅو کښې پراتۀ وی، چې د مِثال په توګه ورته
سدوم او مِصر وئيلے شی، په کوم ځائ کښې چې د دوئ
مالِک هم په سولۍ شوے وو. ۹ تر درې نيمو ورځو پورې
به خلق، د هرې قبيلې، د هرې ژبې او د هر قوم نه د دوئ
لاشونو ته ګوری او د دوئ د لاشونو د ښخولو اجازت به
ورنۀ کړی. ۱۰ د زمکې ټول خلق به ورته په سترګو کښې
خاندی او خوشحالۍ به کوی او يو بل ته به تحفې ورکوی
ځکه چې دې دواړو نبيانو د زمکې ټول خلق عذابول. ۱۱ خو
د درې نيمو ورځو نه پس خُدائ پاک په هغوئ کښې د ژوند
ورکولو روح واچولو او هغوئ په خپلو پښو ودرېدل او چا
چې دا وليدل، هغوئ ټول يرېدل. ۱۲ بيا دوئ يو اوچت آواز
د آسمان نه واورېدو چې هغوئ ته يې وئيل چې، "دلته
راشئ." او هغوئ په وريځو کښې آسمان ته وختل او دشمنانو
هغوئ ته کتل. ۱۳ هم په دغه وخت يوه سخته زلزله راغله،
او د ښار لسمه حِصه راوغورزېدله. اووۀ زره کسان په دې
زلزله کښې هلاک شول او نورو په يره کښې د آسمانی خُدائ
پاک ثنا وئيله. ۱۴ دويم افسوس تېر شو خو ګورئ دريم زر
راتلونکے دے.

اوۀم بيګل

١٥ بيا اوومې فرښتې خپل بيګل وغږولو او په آسمان کښې
په زوره دا چغې شوې چې وئيل يې چې، ”د دُنيا د بادشاهۍ
حق زمونږ د مالِک خُدائ او د هغۀ د مسيح دے او هغه به تل
تر تله حکومت کوی.“ ١٦ بيا هغه څليريشت مشران چې د
خُدائ پاک د وړاندې په خپلو تختُونو ناست وُو، هغوئ
پړمخې په سجده پرېوتل او د خُدائ پاک عبادت يې وکړو،
١٧ او دا يې وئيل چې، ”اے مالِکه قادر مطلق خُدايه، مونږ
ستا شُکر کوُو، تۀ چې يې او چې وې، ځکه چې تا خپل لوئ
طاقت استعمال کړو او بادشاهي دې شروع کړه. ١٨ قومونه
د قهر نه ډک شوی دی خو اوس ستا د قهر وخت راغلے
دے، دا د مړو د عدالت کولو وخت دے. ستا د خادِمانو
نبيانو د اجر وخت او ستا د مقدسينو او د هغه ټولو خلقو د
لويو نه واخله تر وړو پورې د اجر ورکولو وخت راغلے
دے، څوک چې ستا د نوم نه يرېدل. او دا اوس د هغوئ د
تباه کېدلو وخت دے چا چې په زمکه کښې تباهي راوستله.“
١٩ نو بيا په آسمان کښې د خُدائ پاک کور پرانستے شو او
په هغه کور کښې د هغۀ د لوظ صندوق ښکاره شو، او بيا د
برېښنا شُغلې، د تندر ګړزار، زلزله او د ږلۍ يو لوئ طوفان
راغلو.

ښځه او اژدها

١٢ ١ نو بيا په آسمان کښې يوه لويه نښه ښکاره شوه
چې يوه ښځه وه چې نمر يې لکه د جامو اغوستے وو او
سپوږمۍ د هغې د پښو لاندې وه او د هغې په سر د دولسو

ستورو تاج وو. ٢ هغه اُميدواره وه او د ماشوم د پېدا کېدو
د درد په وجه يې چغې وهلې. ٣ بيا يوه بله نښه په آسمان
کښې ښکاره شوه چې يوه لويه سره اژدها وه چې اووهٔ
سرونه او لس ښکرونه يې وُو او په سرونو يې اووهٔ واړه
تاجونه وُو. ٤ هغې په خپله لکۍ دريمه حِصه ستورى د
آسمان نه راښکل او په زمکه يې راغورزول. اژدها د هغې
ښځې په وړاندې ودرېدله چې د ماشوم د پېدا کېدو په دردونو
آخته وه د دې دپاره چې هر کله چې د هغې ښځې بچے وشى
چې لواړ يې تېر کړى. ٥ د هغې ماشوم پېدا شو چې هلک
وو کوم چې به په ټولو قومونو يعنې زورَور حکومت کوى.
خو د هغې ماشوم سمدستى خُدائ پاک ته ونيولے شو او د
هغهٔ تخت ته راوستے شو. ٦ او ښځه بيابان ته وتښتېدله
چرته چې د هغې د ساتنې دپاره خُدائ پاک ځائ تيار کړے
وو چې هلته به د هغې د دولسو سوو شپېتو ورځو پورې
حفاظت کيږى. ٧ بيا په آسمان کښې جنګ ونښتو.
ميکائيل او د هغې فرښتو د اژدها خلاف جنګ وکړو. او
اژدها او د هغې فرښتو هم د هغوئ خلاف جنګ وکړو. ٨
خو اژدها شکست وخوړو او د خپلو ملګرو سره د آسمان نه
وشړل شو. ٩ نو دا لويه اژدها لاندې راوغورزولے شوه،
هغه زوړ مار چې شيطان يا اِبليس بللے شى چې ټوله دُنيا يې
دوکه کړې ده، هغه د خپلو فرښتو سره لاندې زمکې ته راګزار
کړے شو. ١٠ بيا ما په آسمان کښې يو اوچت آواز واورېدو
چې داسې يې وئيل چې، ”اوس خلاصون، قُدرت او زمونږ د
خُدائ پاک بادشاهى او د هغهٔ د مسيح اختيار راغلے دے،
ځکه چې زمونږ په وروڼو اِلزام لګوونکى چې شپه او ورځ
زمونږ د خُدائ پاک په مخکښې په هغوئ اِلزام لګوى، نو هغه

د آسمان نه سر د لاندې راغورزولے شوی دی. ١١ خو
هغوئ په هغۀ د ګډُورى د وينې او د هغوئ د ګواهۍ کولو په
وسيله کامياب شول، او هغوئ خپل ځان عزيز ونۀ ګڼلو تر
دې چې مرګ ته تيار شول. ١٢ نو اے آسمانونو او په دې
کښې اوسېدونکو خلقو، خوشحالى کوئ. خو اے زمکې او
سمندره، په تاسو دې افسوس وى ځکه چې اِبليس ډېر په
غصه تاسو ته ښکته راغلو ځکه چې هغه خبر دے چې د هغۀ
وخت لنډ دے.“ ١٣ نو چې کله اژدها خپل ځان په زمکه
راغورزېدلے وليدو نو هغه، هغه ښځې پسې شوه چې زوئ يې
شوے وو. ١٤ خو ښځې ته د لوئ باز دوه وزرونه ورکړے
شول نو چې هغه په بيابان کښې د اژدها نه خپل هغه ځائ ته
والوځى چرته چې به تر درې نيم کالو پورې د هغې خيال
وساتلے شى او محفوظه وى. ١٥ بيا اژدها د خپلې خولې نه
د اوبو يو سېلاب وبهيولو چې هغه ښځه لاهو کړى. ١٦ خو
زمکې د ښځې مدد وکړو، او د اژدها د خولې هغه سېلاب يې
تېر کړو. ١٧ بيا اژدها هغه ښځې ته غصه شوه او د هغې د
نور نسل سره د جنګ دپاره لاړه، دا هغه خلق دى چې د
خُدائ پاک حُکمونه منى او د عيسىٰ په ګواهۍ ټينګ ولاړ دى.
١٨ بيا اژدها د سمندر په غاړه ودرېده.

اولنۍ بلا

١٣

١ بيا ما د سمندر نه يوه بلا په راوتو وليده. د هغې
لس ښکرونه او اووۀ سرونه وُو، او د هغې په ښکرونو لس
واړه تاجونه وُو او د دې په هر سر د کُفر جدا جدا نومونه
وُو. ٢ او کومه بلا چې ما وليده، هغه د پړانګ په شان وه

خو د هغې پښې د مېلو په شان وې او خولهٔ يې د ازمرى په شان وه. او اژدها هغې ته خپل طاقت، بادشاهى او لوئ اختيار ورکړو. ۳ داسې ښکارېده چې د هغې يو سر د مرګى ګزار خوړلے وو خو د هغې ګزار ټيک شوے وو او ټوله دُنيا په هغې بلا پسې په حېرانتيا روانه وه. ۴ هغوئ د اژدها عبادت وکړو ځکه چې هغې خپل اختيار بلا ته ورکړو، هغوئ د بلا عبادت هم وکړو او دا يې ووئيل چې، "څوک د دې بلا په شان زورَوره ده، او څوک د دې خلاف جنګ کولے شى؟" ۵ او بلا ته دا اختيار ورکړے شو چې غټې غټې او د کُفر خبرې وکړى، او تر دوو څلوېښتو مياشتو پورې د حکومت کولو اجازت ورکړے شو. ۶ هغې په خپله خوله د خُدائ پاک خلاف د کُفر خبرې وکړې او د خُدائ نوم او د هغهٔ د استوګنې ځائ او آسمانى مخلوق پسې يې کُفر وغرولو. ۷ هغې ته دا اجازت هم ورکړے شو چې د مقدسينو سره جنګ وکړى او پرې کاميابه شى، او په ټولو خيلونو او خلقو، ژبو او قومونو اختيار ورکړے شو. ۸ او د زمکې ټول اوسېدونکى به د هغې عبادت وکړى هغوئ ټول د چا نومونه چې د هغه حلال شوى ګډُورى د ژوندون په کِتاب کښې د ازل نه ليکلے شوى نهٔ دى. ۹ د چا چې غوږونه وى هغه دې واورى. ۱۰ کهٔ چا ته قېدېدل وى هغه به قېد شى، کهٔ څوک په تُوره قتل کېدل وى نو هغه به په تُوره قتل شى. په دې مقدسينو ته زغم او ايمان په کار دے.

دويمه بلا

۱۱ بيا ما يو بله بلا وليده چې د زمکې نه راووتله، د هغې د ګډُورى په شان دوه ښکرونه وُو او دې د اژدها په شان خبرې

کولې. ۱۲ هغه د اولنۍ بلا ټول اختيار د هغې په ځائ
استعمالوی، زمکه او د دې اوسېدونکی دې خبرې ته
مجبوروی چې د اولنۍ بلا عبادت وکړی چې د چا د مرګی
زخم ټيک شوے دے. ۱۳ هغې غټې معجزې کولې تر دې
چې د خلقو په وړاندې يې د آسمان نه زمکې ته اور نازل کړو.
۱۴ او هغې له دا اختيار ورکړے شو چې د هغې اولنۍ بلا په
ځائ معجزې وکړی او د دُنيا اوسېدونکی دوکه کړی او ورته
يې حُکم وکړو چې د هغې اولنۍ په شان يو بُت جوړ کړئ چې
د تُورې ګزار يې خوړلے وو خو بيا هم لا ژوندې وه. ۱۵ او
ورته دا اختيار ورکړے شو چې د بلا په بُت کښې ساه
واچوی نو چې د خبرو طاقت هم ورکړی او هغوئ ټوک
چې ورته سجده نۀ کوی، مړۀ کړی. ۱۶ هغۀ دا هم وکړل
چې واړۀ او لوئ، مالداره او غريب، آزاد او غلامان ټول دې
په ښی لاس يا په تندی يوه نښه ولګوی. ۱۷ او چا ته هم د
څۀ اخستلو يا خرڅولو اجازت تر هغې نۀ وو ترڅو پورې به
چې د دې بلا نښه، يا د هغې د نامې شمېره پرې نۀ وه. ۱۸
نو په دې وخت کښې د دې حکمت ضرورت دے. څوک
چې پوهه وی هغه دې د دې بلا د نامې د شمېرې حساب
وکړی، دا شمېره د يو سړی ده او د هغۀ د شمېرې حساب
شپږ سوه شپږ شپېټۀ دے.

د يو لاک څلور څلوېښت زره کسانو حمد

۱۴ ۱ بيا ما وليدل چې د صيون په غرۀ باندې ګډُورے
ولاړ وو چې ورسره يو لاک څلور څلوېښت زره کسان وُو
چې په تندو يې د هغۀ نوم او د هغۀ د پلار نوم ليکلے شوے

وو. ٢ او ما د آسمان نه داسې آواز واورېدو لکه د سیند د
اوبو غړمبار او یا لکه د تندر د ګړزار، او دا د هغه آوازونو په
شان وو لکه چې ستار غږوونکی خپل ستارونه غږوی. ٣
او هغوئ د تخت او د څلورو جاندارو او مشرانو په وړاندې
یو نوے حمد وئیلو، او دا حمد بې د هغه یو لاک څلور
څلوېښت زرو کسانو نه چې د زمکې نه په بیعه اخستے
شوی ؤو، او د دوئ نه بغیر بل هیچا نۀ شو زده کولے. ٤
دا هغه خلق دی چا چې خپل ځانونه د ښځو سره د یو ځائ
کېدو نه ساتلی دی، او ګډُورې پسې روان دی چرته چې هم
ګډُورے ځی. دوئ د خُدائ پاک او د ګډُورې دپاره د بنی
آدمو نه د اولنۍ مېوې په طور په بیعه اخستے شوی دی. ٥
د هغوئ ژبو کله دروغ نۀ وو وئیلی او هغوئ بېداغه دی.

د درېو فرښتو پېغامونه

٦ بیا ما د آسمان په مینځ کښې بله فرښته په الوتو ولیدله
چې د زمکې هر قوم، خیل، ژبې او خلقو له يې د تل زیرے
ورکولو. ٧ هغې په اوچت آواز چغې کړې چې، ”د خُدائ
پاک نه یرېږئ او د هغۀ ثنا ووایئ ځکه چې د هغۀ د عدالت
وخت راغلے دے. او د هغۀ عبادت وکړئ چا چې آسمان او
زمکه، سمندر او د اوبو چینې پېدا کړی دی.“ ٨ بیا هغې نه
وروستو بله دویمه فرښته راغله او هغې وئیل چې،
”وغورزېدو، لوئ بابل وغورزېدو چې په ټولو قومونو يې د
خپلې زناکارۍ او مستۍ د شرابو نه ښښلی دی.“ ٩ بیا هغې
نه وروستو بله درېمه فرښته راغله او په اوچت آواز يې چغې
کړې، ”هر هغه څوک چې د بلا او د هغې بُت ته عبادت کوی
او د هغې نښه په تندی یا په خپل لاس لګوی، ١٠ هغوئ به د

خُدائ پاک د قهر او د غضب مے وڅښی کوم چې هغهٔ د
خپل سخت غضب په پيالۍ کښې اچولی دی. هغوئ به د پاکو
فرښتو او د ګډُوری په وړاندې په اور او د ګوګړو په شغلو
کښې عذابولے شی. ١١ او د هغوئ د عذاب لوګے به تل تر
تله راوچتيږی او هر هغه څوک چې بلا يا د هغهٔ د بُت عبادت
کوی يا د هغهٔ د نوم نښه اخلی، د هغوئ به نهٔ د شپې او نهٔ د
ورځې آرام وی.“ ١٢ په دې کښې د هغه مقدسينو زغم او
برداشت ضرور دے چې د خُدائ پاک حُکمونه منی او د
عيسىٰ وفادار پاتې کيږی. ١٣ نو بيا ما د آسمان نه يو آواز
واوريدو چې وئيل يې، ”دا وليکه، بختور دی هغه څوک چې د
دې نه پس به په مالِک کښې مړهٔ کيږی.“ او روحُ القُدس
فرمائی چې، ”بې‌شکه بختور دی ځکه چې له دې نه پس به
هغوئ د کړيدو نه په آرام وی، ولې چې د دوئ نيک عملونه به
ورسره ملګری وی.“

د دُنيا لَو کېدل

١٤ بيا ما وکتل نو يوه سپينه وريځ راښکاره شوه او په هغې
چې څوک ناست وو هغه د اِبن آدم په شان وو. د هغهٔ په سر
د سرو زرو تاج وو او په لاس کښې يې تېرهٔ لور وو. ١٥ يوه
بله فرښته د خُدائ د کور نه بهر راووتله او په وريځ ناست ته
يې په اوچت آواز ووئيل چې، ”خپل لور ورواچوه او وريبه،
ځکه چې د فصل د ريبلو وخت راغلے دے او د دُنيا فصل
مکمل پوخ شوے دے.“ ١٦ نو هغه څوک چې په وريځې
ناست وو هغهٔ خپل لور دُنيا ته ورواچولو او د هغې فصل يې
وريبلو. ١٧ بيا يوه بله فرښته د خُدائ پاک د آسمانی کور نه
راووتله او د هغې سره هم يو تېرهٔ لور وو. ١٨ او بيا بله

فرښته د قربانګاه نه راووتله، دا هغه فرښته وه چې په اور يې
اختيار وو، او هغې د تېرۀ لور لرونکى ته په اوچت آواز چغه
کړه چې، ”خپل تېرۀ لور ورواچوه او په زمکه د انګورو د
بوټو نه فصل راغونډ کړه ځکه چې انګور يې پاخۀ شوى
دى.“ ۱۹ نو فرښتې خپل لور ورواچولو او په دُنيا يې د
انګورو د بوټو فصل راټول کړو او هغه يې د خُدائ پاک د
غضب په هغه لويه لنګرۍ کښې ورواچول. ۲۰ انګور يې د
ښار نه بهر په لنګرۍ کښې دومره نچوړ کړل چې تر يو سل
اتيا ميله پورې د هغې نه د وينو سېلاب روان شو او دا وينې
دومره بره روانې وې چې د آسونو واګو ته اورسېدې.

فرښتې او آخرى اووۀ افتونه

۱۵ ۱ بيا ما په آسمان کښې بله يوه لويه او عجيبه نښه
وليدله. اووۀ فرښتې وې چې ورسره د ټولو نه آخرى اووۀ
افتونه وُو، ځکه چې په دې افتونو سره د خُدائ پاک قهر
سوړ شو. ۲ او ما وليدل چې د شيشې د سمندر په شان
رانښکاره شو چې اور په کښې ګډ شوے وو، او د شيشې د
سمندر سره هغه خلق ولاړ وُو چې په بلا او د هغې د بُت او د
هغې د نوم په شمېر فتح موندلې وه. د هغوئ په لاسونو کښې
د خُدائ پاک ورکړى ستارونه وُو. ۳ هغوئ د خُدائ پاک
د غلام موسىٰ او ګډُورى حمدونه ووئيل چې، ”اے مالِکه
قادر مطلق خُدايه پاکه، ستا کارونه لوئ او عجيبه دى او ستا
لارې د حق او رښتيا دى، اے د قومونو بادشاه. ۴ اے
مالِکه څوک به يره ونۀ کړى او ستا د نوم لوئى به ونۀ کړى؟
ځکه چې يواځې تۀ پاک يې. ټول قومونه به راشى او ستا په

وړاندې به عبادت وکړی ځکه چې ستا د صداقت کارونه
ښکاره شوی دی." ٥ او د دې نه پس ما ولیدل چې په
آسمان کښې د خُدائ پاک کور کښې د ګواهۍ د خیمې پاک
ځائ کولاو شو، ٦ او د هغې نه اووۀ فرښتې د اوو افتونو
سره راووتلې او هغوئ د کتان جامې اغوستې وې چې صفا
او ځلېدونکې وې او په سینو یې د سرو زرو سینه بندونه وُو.
٧ بیا په څلورو جاندارو کښې یو هغه اووۀ فرښتو ته د
سرو زرو اووۀ جامونه ورکړل چې د خُدائ پاک د قهر نه
ډک وُو، د هغه خُدائ پاک چې تل تر تله ژوندے وی. ٨ او
د خُدائ پاک کور د خُدائ د جلال او قُدرت د لوګی نه ډک
شو او تر هغې هیڅوک ورننوتے نۀ شو ترڅو چې د اووۀ
فرښتو اووۀ افتونه پوره شوی نۀ وُو.

د خُدائ پاک د قهر جامونه

١٦ ١ بیا ما د خُدائ پاک د کور نه یو اوچت آواز
واورېدو چې هغه اووۀ فرښتو ته یې وئیل چې، "لاړې شئ او
د خُدائ پاک د قهر اووۀ جامونه په زمکه توئ کړئ." ٢ نو
اوله فرښته لاړه او په زمکه یې خپل جام توئ کړو او د ناسور
خوراکی دانې په هغه خلقو ښکاره شوې چې د بلا نښه یې په
ځان کښې وه او هغه بُت ته یې عبادت کړے وو. ٣ او
دویمې فرښتې خپل جام په سمندر کښې توئ کړو او د هغې
اوبۀ د مړی د وینې په شان شوې او په سمندر کښې هر
ژوندے څیز مړ شو. ٤ او درېیمې فرښتې خپل جام په
دریابونو او په چینو کښې توئ کړو او وینې شول. ٥ بیا ما
واورېدل چې په اوبو اختیار لرونکې فرښتې ووئیل چې، "اے

قُدوسه خُدایه، تهٔ چې یې او وې، تهٔ په خپل عدالت کښې
صادق یې. ۶ ځکه چې هغوئ د مقدسینو او ستا د نبیانو
وینې توئ کړې دی او تا هغوئ ته د څښلو دپاره وینې
ورکړې، هغوئ د دې سزا لائق دی.“ ۷ او ما د قربانګاه
نه یوه چغه واورېدله، ”آو، مالِکه خُدایه پاکه، تهٔ په ټولو قادر
یې، ستا ټولې فېصلې رښتینې او په حقه دی.“ ۸ او
څلورمې فرښتې خپل جام په نمر توئ کړو او دا اختیار ورله
ورکړے شو چې په خپلو شغلو خلق وسیزی. ۹ او هغوئ
بد بد وسوزېدل خو هغوئ د خُدائ پاک په نوم کُفر ووئیلو،
چا سره چې د دې افتونو د نازلولو اختیار دے، خو هغوئ د
توبه ویستلو نه اِنکاری شول او نهٔ یې د هغهٔ ثنا ووئیله. ۱۰
او پینځمې فرښتې د بلا په تخت خپل جام توئ کړو او د هغهٔ
په بادشاهۍ کښې تیارهٔ شوله. او خلقو د درد نه خپل غاښونه
چیچل، ۱۱ او هغوئ د خپل درد او د ناسور په وجه آسمانی
خُدائ پاک ته کُفر ووې، او څهٔ بد کارونه چې هغوئ کړی
وُو، د هغې نه یې توبه ونهٔ کړله. ۱۲ او شپږمې فرښتې خپل
جام د فرات په لوئ سیند کښې توئ کړو او د هغې اوبهٔ وچې
شوې چې د نمرختهٔ د بادشاهانو دپاره لار تیاره شی. ۱۳ بیا
ما ولیدل چې د اژدها، د بلا، او د دروغژن نبی د خولې نه د
چیندخانو په شان درې پیریان راووتل. ۱۴ دا هغه پیریان
دی چې معجزې ښائی، هغوئ د دې دپاره ځی چې د دُنیا ټول
بادشاهان د قادر خُدائ پاک د لوئ ورځې د جنګ دپاره
راجمع کړی. ۱۵ ”ګورئ، زهٔ د غل په شان درځم. بختور
دے هغه چې بېدار وی او جامې یې اغوستې وی نو چې هغه
به بربنډ نهٔ شی او خلق به د هغهٔ شرم ونهٔ وینی.“ ۱۶ نو
هغوئ بادشاهان هغه ځائ ته راجمع کړل چې په عبرانۍ کښې

ورته ارمِګدون وائی. ١٧ بیا اوومې فرښتې خپل جام په هوا
توئ کړو او د خُدائ د کور د تخت نه يو اوچت آواز راغلو
چې هغهٔ وفرمائيل چې، ”هر څهٔ پوره شول.“ ١٨ له دې نه
پس د برېښنا شُغلې او د تندر ګړزا او يوه دومره سخته زلزله
راغله چې د بنی آدم د پېدايښت راسې چرې هم نهٔ وه راغلې.
١٩ او هغه لوئ ښار په دريو حِصو تقسيم شو او د دُنيا
ښارونه ونړېدل، او خُدائ پاک ته لوئ بابل راياد شو بلکې د
خپل غضب او قهر نه ډکه پياله يې په هغوئ وڅښله. ٢٠
هره يوه جزيره غيبه شوله او يو غر هم ليدے نهٔ شو. ٢١ او
په بنی آدمو له آسمان نه تقريباً پنځوس کلو وزن برابر ږلئ
وورېدله او هغوئ د ږلئ په افت خُدائ پاک ته کُفر ووئيلو
ځکه چې هغه افت ډېر سخت وو.

مشهوره کنجره

١٧ ١ بيا هغه اووهٔ فرښتې چې جامونه يې نيولی وُو، په
هغوئ کښې يوه ما له راغله او وې وئيل چې، ”راځه چې زهٔ
درته د هغې لوئ کنجرې اَنجام وښايم چې د ډېرو سمندرونو
دپاسه په تخت ناسته ده. ٢ د دُنيا خلق په هغه شرابو نشه
شول کوم چې هغې دوئ ته ورکړی وُو او بيا يې د هغې سره
زنا وکړه.“ ٣ روحُ القُدس په ما غلبه وکړه او بيا فرښتې زهٔ
بيابان ته بوتلم. هلته ما يوه ښځه وليده چې په يوې سرې بلا
سوره وه. چې د هغې په ټول بدن کُفر ليکلے وو او اووهٔ
سرونه او لس ښکرونه يې وُو. ٤ هغه ښځې کاسنی سرې
جامې اغوستې وې چې د سرو زرو په کالو، جواهراتو او
ملغلرو سنګار شوې وه. د هغې په لاس کښې د سرو زرو

پیالۍ وه چې د پلیتۍ او د هغې د حرامکارۍ د ناپاکۍ نه ډکه
وه. ۵ او د هغې په تندي يو نوم ليکلے وو چې يو پټ راز
دے، "لوئ بابل، د کنجرو او د دُنيا د هرې پليتۍ مور." ۶
او ما وليدل چې هغه ښځه د مقدسينو په وينه او د عيسىٰ د
شهيدانو په وينه په نشه وه. کله چې ما هغه وليده نو زۀ ډېر
حېران شوم. ۷ خو فرښتې راته ووئيل چې، "دا تۀ دومره
ولې حېران يې؟ زۀ به درته د دې ښځې او دا چې په کومې بلا
سوره ده چې اووۀ سرونه او لس ښکرونه يې دى، د هغې راز
ښکاره کړم. ۸ کومه بلا چې تا وليدله، هم هغه ده چې
ژوندۍ وه خو اوس ژوندۍ نۀ ده، هغه به د عالمِ ارواح نه
راوخېژى او هلاکه به شى. او په دُنيا کښې هغه خلق چې د
چا نومونه چې له ازل نه د ژوندون په کِتاب کښې نۀ دى
ليکلے شوى، هغوئ به د دې مرې بلا په بيا راښکاره کېدو
حېران شى. ځکه چې هغه مخکښې وه، اوس نشته خو بيا به
راځى. ۹ او د دې خبرو د پوهېدلو دپاره ډېر حِکمت په کار
دے. دا اووۀ سرونه هغه اووۀ غرونه دى چې دا ښځه پرې
ناسته ده، خو دوئ هم اووۀ بادشاهان دى ۱۰ چې پينځۀ
بادشاهان پخوا تېر شوى دى او يو ژوندے دے او يو بل به
راځى، او کله چې هغه راشى نو هغه به د لږ وخت دپاره وى.
۱۱ او هغه بلا چې يو وخت ژوندۍ وه او اوس ژوندۍ نۀ
ده، هغه اتم بادشاه دے، خو بيا هم هغه د اوو نه يو دے او
هغه به هلاک شى. ۱۲ کوم لس ښکرونه چې تا وليدل، هغه
لس بادشاهان دى چې هغوئ لا حکومت نۀ دے شروع
کړے، خو هغوئ به د يوې ګينټې دپاره د بلا سره د بادشاهۍ
اختيار ومومى. ۱۳ د هغه ټولو يو مقصد دے چې خپل
طاقت او اختيار بلا له ورکړى. ۱۴ هغوئ به د ګډُورى سره

جنګ وکړی خو ګډُورے به په هغوئ کامیاب شی ځکه چې
هغه د مالِکانو مالِک او د بادشاهانو بادشاه دے، او هغوئ هم
چې بللے شوی دی، غوره شوی دی او وفادار دی ورسره
ملګری دی.“ ۱۵ بیا فرښتې ما ته ووئیل چې، ”تا چې کوم
سمندر ولیدو چې لویه کنجره پرې ناسته ده، دا د خلقو
اُمتونه، قومونه او ژبې دی. ۱۶ هغه لس ښکرونه چې تا
ولیدل، هغه به سره د بلا د دې کنجرې نه نفرت کوی، هغوئ
به دا بربنډه او برباده کړی او د هغې غوښه به وخوری او په
اور به یې ایرې کړی. ۱۷ ځکه چې خُدائ پاک د خپل
مقصد د پوره کولو دپاره د دوئ په زړُونو کښې دا خبره
اچولې ده چې دوئ په یو زړۀ سره بلا ته د خپلې بادشاهۍ
اختیار ورکړی، ترڅو چې د خُدائ پاک کلام د دوئ په حقله
پوره شی. ۱۸ دا ښځه چې تا ولیده هغه لوئ ښار دے چې د
دُنیا په بادشاهانو حکومت کوی.“

د بابل بربادی

۱۸ ۱ د دې نه پس ما یوه بله فرښته د آسمان نه په
راکوزېدو ولیدله او د هغې لوئ اختیار وو او زمکه د هغې په
جلال رڼا شوه. ۲ بیا هغې په اوچت آواز چغه کړه،
”پرېوتو، لوئ بابل پرېوتو. هغه د پېریانو کور، د ټولو ناپاکو
روحونو اډه، او د مردارو مارغانو او د مردارو او حرامو
ځناورو کور دے. ۳ ځکه چې ټولو قومونو د هغې د مستۍ
او بدکارۍ شراب څښلی دی، د دُنیا بادشاهانو د هغې سره
بدکاری کړې ده، او د دُنیا سوداګرانو د هغې د عیاشۍ په
سبب دولت راغونډ کړو.“ ۴ بیا ما د آسمان نه یو بل آواز

واوريدو چې وئيل يې، ”اے زما خلقو، د دې نه رابهر شئ چې د دې په ګناهونو کښې شريک نۀ شئ او چې د هغې په افتونو کښې شامل نۀ شئ. ۵ ځکه چې د هغې ګناهونه تر آسمانه رسېدلی دی او خُدائ پاک د هغې بد کارونه هېر کړی نۀ دی. ۶ هغې ته د خپلو کړو بدله ورکړئ، هغې چې کوم ناروا کارونه کړی دی، هغه دوه چنده ورکړئ، او هغې چې په کومې پيالئ کښې شراب ګډ کړی دی هغه دوه چنده ګډه کړئ. ۷ هغې چې هر څومره لوئی او عياشی وکړه هم هغه هومره ورته عذاب او وير ورکړئ. هغه په زړۀ کښې دا وائی چې زۀ د تخت مَلِکه يم، زۀ به چرې هم د کونډو په شان ويرونه نۀ کوم. ۸ نو په دې وجه به په هغې په يوه ورځ دومره افتونه راشی، يعنې مرګ، ويره او قحط. او په اور به هم وسوزولے شی ځکه چې مالِک خُدائ پاک زورَور دے چې د دې فيصله يې واوروله. ۹ د زمکې بادشاهانو چې د هغې سره بدکاری وکړه او د هغې په عياشئ کښې شامل شول، هر کله چې هغوئ د دې د سوزېدلو لوګے ووينی نو هغوئ به پرې ژړا او وير وکړی. ۱۰ هغوئ به لرې ولاړ وی او د هغې په عذاب به د يرې دا وائی چې، ”افسوس، افسوس په لوئ ښار د بابل، په زورَور ښار، چې تۀ په يوه ګينټه کښې برباد شوې.“ ۱۱ د دُنيا سوداګران به هم په بابل وير او ژړا کوی ځکه چې بيا به هيڅوک هم د هغوئ نوره سودا وانۀ خلی. ۱۲ د سرو زرو، د سپينو زرو، قيمتی کاڼو، د ملغلرو، د کتان نرمې کپړې، کاسنی کپړې، د ريښمو او سرې کپړې، د هر قسم د عُودو لرګی، د هاتی غاښونه، د هر قسمه قيمتی لرګو د زېړو، د اوسپنو او د مرمرو څيزونه. ۱۳ او ورسره د دارچينی، مصالحې، خوشبويئ عطر، د مُر چيړ، لوبان، مے،

تېل، خاص مېده، غنم، او څاروی، ګډې، آسونه، جنګی
ګاډی، غلامان او جنګی قېديان. ۱۴ هغوئ به وائی چې،
"کوم ښۀ څيزونو ته چې ستا خواهش وو، هغه ستا د لاس نه
وتلې دی، ستا ټول مال دولت او شان و شوکت ورک دے او
بيا به دا چرې هم په لاس در نۀ شی." ۱۵ او هغه سوداګرانو
چې د دې ښار په تجارت مالداره شوی وُو هغوئ هم به د
هغې د عذاب د يرې نه لرې ولاړ وی، ژړا او وير به پرې
کوی. ۱۶ او داسې به وائی چې، "افسوس، افسوس، په دې
لوئ ښار چې د کتان او کاسنی جامې به يې اغوستې وې او
په سرو زرو او قيمتی کاڼو او ملغلرو به يې خپل ځان سنګار
کړے وی. ۱۷ افسوس چې په يوه ګينټه کښې د دې ټوله
دبدبه برباده شی." بيا ټول د سمندری جهازونو کپتانان،
سمندری مسافران او ماهګيان او هغه څوک چې په سمندری
تجارت خپله ګزاره کوی، به لرې ودرېږی. ۱۸ او کله چې د
هغې د سوزېدلو لوګی ووينی نو چغې به کړی، "د دې لوئ
ښار په شان بل داسې ښار چرته دے؟" ۱۹ او هغوئ به په
خپلو سرونو خاورې واچوی، وير او ژړا به پرې کوی او
داسې به وائی چې، "افسوس، افسوس، په هغه لوئ ښار چې
د چا په تجارت د سمندری جهازُونو مالِکان مالداره شول،
کوم چې په يوه ګينټه کښې تباه او برباد شُو." ۲۰ د هغې د
اَنجام په ليدو اے آسمانه خوشحالی وکړه، اے مقدسينو،
رسولانو او نبيانو، په هغې خوشحالۍ وکړئ، ځکه چې خُدائ
پاک ستاسو د انتقام اخستو په وجه په هغې د عدالت فېصله
وکړه." ۲۱ او بيا يوې قوتناکې فرښتې د ژرندې د يو غټ پل
په شان کاڼے راواخستو او سمندر ته يې ورګزار کړو او وې
وئيل چې، "دغه شان به د بابل لوئ ښار ونړولے شی او بيا

به يې هيڅوک ونۀ ويني. ۲۲ او بيا به هيچرې په تا کښې د
ستار، سندرغاړو، شپيلۍ او د بيګل آوازونه وانۀ وريدے شي،
او د يو کسب، کسبګر به هم په تا کښې ونۀ ليدے شي، او بيا
به په تا کښې د ژرندې غرار وانۀ وريدے شي. ۲۳ او نور به
په تا کښې ډيوه بله نۀ شي او په تا کښې به بيا د زلمی او د
ناوې خبرې وانۀ وريدے شي. يو وخت وو چې ستا تاجران
د دُنيا زورَور خلق وُو او تا په خپل جادو ټول قومونه دوکه
کړی وُو. ۲۴ ستا په کوڅو کښې د هغه نبيانو او مقدسينو او
د هغه خلقو بهيدلې وينه وليدلے شوه چې په ټوله دُنيا کښې
وژلے شوی وُو.“

۱۹

۱ د دې نه پس ما په آسمان کښې د ګڼو خلقو
اوچت آوازونه واوريدل، هغوئ چغې وهلې چې، ”ثنا صِفت
دې وی مالِک خُدائ ته، خلاصون، لوئی او طاقت زمونږ د
خُدائ پاک دے. ۲ ځکه چې د هغۀ فيصلې رښتينې او په
حقه دی او هغۀ د لوئې کنجرې د سزا فيصله وکړه چا چې په
خپلې حرامکارۍ دا دُنيا ګنده وړه کړه او د هغې نه يې د خپلو
خادِمانو د وينې بدل واخستو.“ ۳ هغوئ بيا چغې کړې
چې، ”ثنا صِفت دې وی د مالِک خُدائ، د بابل لوګے تل تر
تله خيژی.“ ۴ او هغه څليريشت مشران او څلور جاندار
خُدائ پاک ته په سجده شول څوک چې په تخت ناست دے
او هغوئ هم چغې کړې چې، ”آمين، ثنا صِفت دې وی د
مالِک خُدائ.“

د ګډُوری د وادۀ مېلمستيا

٥ بیا د تخت د طرف نه یو آواز راغے چې، ”اے زمونږ د
خُدائ پاک ټولو خادِمانو چې د هغهٔ نه ویرېږئ، اے لویو او
وړو، د خُدائ پاک ثنا وایئ.“ ٦ بیا ما د ډېرو کسانو داسې
آواز واورېدو لکه د سیند د اوبو غړمبار او یا لکه د تندر د
ګړزار، او هغوئ چغې وهلې چې، ”ثنا صِفت دې وی د مالِک
خُدائ، مالِک زمونږ قادر مطلق خُدائ پاک بادشاه دے. ٧
راځئ چې خوشحاله شُو او د خوشحالئ نه چغې کړُو او د
هغهٔ لوئی بیان کړُو ځکه چې د ګډورې د وادهٔ ورځ راغلې ده
او د هغهٔ ناوې ځان سمبال کړے دے، ٨ او ورته د کتان
نرمې جامې ورکړے شوې دی چې صفا ځلېدونکې دی.“ او
دا نرم کتان د مقدسینو ښهٔ کارونه دی. ٩ بیا فرښتې ما ته
ووئیل چې، ”دا ولیکه چې، بختور دی هغه خلق چې د ګډُورې
د وادهٔ مېلمستیا ته رابللے شوی دی.“ او نور یې ووئیل چې،
”دا د خُدائ پاک برحق کلام دے.“ ١٠ نو بیا زهٔ په دې د
هغهٔ په پښو کښې په سجده پرېوتلم خو ما ته یې ووئیل چې،
”نه، داسې مهٔ کوه. زهٔ هم ستا او ستا د ورونړو په شان یو
خادِم یم چې د عیسیٰ ګواهی ورکوی. او صرف خُدائ پاک
ته سجده کوه. کوم حقیقت چې د عیسیٰ په وسیله مونږ ته
څرګند شو هم هغه نبیانو ته د پېشګویو الهام ورکوی.“

د سپین آس سوارهٔ

١١ بیا ما آسمان پرانستے ولیدو او هلته زما په وړاندې یو
سپین آس وو او د هغهٔ د سوارهٔ نوم وفادار او رښتینے دے،
ځکه چې هغه په عدالت کښې او په جنګ کښې په حقه دے.
١٢ او د هغهٔ سترګې د اور د شغلو په شان دی او په سر یې
ډېر تاجونه دی. په هغې یو نوم لیکلے شوے دے چې بې له

دۀ نه پرې نور هيڅوک نۀ پوهيږی. ۱۳ او هغۀ په وينو لړلې
جامې اغوستې وې او د هغۀ نوم د خُدائ پاک کلام دے. ۱۴
او آسمانی لښکرې په سپينو آسونو سورې ورپسې وې چې د
سپين او صفا نرم کتان جامې يې اغوستې وې. ۱۵ او د هغۀ
د خولې نه يوه تيره تُوره راوځی چې قومونه پرې ووهی، ځکه
چې هغه به په هغوئ زورَور حکومت کوی او د ګناهونو د
انګورو لنګرۍ به د قادر مطلق خُدائ پاک د قهر او غضب د
پښو لاندې نچوړ کړی. ۱۶ او د هغۀ په چُوغه او په پتُون دا
نوم ليکلے دے چې، "د بادشاهانو بادشاه او د مالِکانو
مالِک." ۱۷ بيا ما يوه فرښته په نمر کښې ولاړه وليده او
هغې بره په آسمان کښې الوتونکو مارغانو ته چغې کړې چې،
"راشئ او د خُدائ پاک په لويه ميلمستيا کښې راجمع شئ.
۱۸ چې د بادشاهانو او د کمانډرانو او د تکړه سپاهيانو
غوښې، د آسونو او د هغوئ د سورو غوښې او د ټولو خلقو،
غلامانو او آزادو د لويو او د وړو غوښې وخورئ."

۱۹ بيا ما وليدل چې بلا او د دُنيا بادشاهان او د هغوئ
لښکرې د سوارۀ او د هغۀ د لښکر سره په جنګ شول. ۲۰
او هغه بلا ګرفتار کړے شوه او دغسې هغه دروغژن نبی هم
چې يې د هغې دپاره معجزې ښکاره کولې او هغه څوک يې
دوکه کول په چا چې د بلا نښه وه او د هغۀ بُت ته يې سجده
کړې وه. دغه دواړه ژوندی هغه درياب ته وغورزولے شول
چې د ګوګړو شُغلې ترينه ختلې. ۲۱ او باقی په هغه تُوره
ووژلے شول چې په سپين آس د سوارۀ له خولې نه راوتله،
او ټولو مارغانو د هغوئ په غوښه ځانونه ماړۀ کړل.

زر کاله بادشاهی

٢٠ ١ بیا ما یوه فرښته له آسمان نه په راکوزېدو ولیدله
چې ورسره د عالِمِ ارواح کُنجی او په لاس کښې یې لوئ
زنځیر وو. ٢ او هغه اژدها چې زوړ ښامار دے، هغه یې
ونیوو، اِبلیس یعنې شیطان، او تر زرو کالو پورې یې وتړلو.
٣ فرښتې هغه عالِمِ ارواح ته وغورزولو، بند یې کړو او مهر
یې پرې ولګولو، د دې دپاره چې هغه بیا تر هغې قومونه دوکه
نهٔ کړی ترڅو چې زر کاله پوره شوی نهٔ وی. د هغې نه پس به
هغه بیا د لږ وخت دپاره آزاد کړے شی. ٤ بیا ما یو څو
تختونه ولیدل او هغه خلق پرې ناست وُو چا ته چې د عدالت
اختیار ورکړے شوے وو. ما د هغه خلقو روحونه ولیدل چې
سرونه یې د خُدائ پاک د کلام او د عیسیٰ د شهادت په وجه
پرې کړے شوی وُو، او هغه خلق چا چې بلا یا د هغهٔ بُت ته
سجده نهٔ وه کړې او نهٔ یې په لاس یا تندی د هغهٔ نښه لګولې
وه. هغوئ بیا راژوندی شول او د مسیح سره یې تر زرو کالو
بادشاهی وکړه. ٥ باقی مړی تر هغې ژوندی نهٔ کړے شول
ترڅو چې زر کاله پوره شوی نهٔ وُو. دا اولنے قیامت دے.
٦ بختور او قُدوس هغه دے چې په دې اولنی قیامت کښې
شریک دے. ځکه چې په داسې خلقو د دویم مرګ اختیار نهٔ
وی بلکې هغوئ به د خُدائ پاک او د مسیح اِمامان وی او د
هغهٔ سره به تر زرو کالو پورې بادشاهی کوی.

د شیطان شکست

٧ هر کله چې زر کاله پوره شی نو شیطان به د قید خانې
نه را آزاد شی. ٨ او هغه به راشی او په څلور ګوټه دُنیا

کښې به قومونه دوکه کړی، يعنې جوج او ماجوج، او جنګ ته به يې راجمع کړی چې د سمندر د شګو په شان بې‌شمېره دی. ٩ نو هغوئ په ټوله دُنيا راخوارۀ شول او د خُدائ پاک د مقدسينو ډېره او د هغۀ محبوب ښار يې راګېر کړو، خو د آسمان نه اور پرې نازل شو او هغوئ يې تباه کړل. ١٠ او بيا هغوئ له دوکه ورکوونکے اِبليس د اور او ګوګړو درياب ته وغورزولے شو چرته چې بلا او دروغژن نبی هم ورغورزولے شوے دے او هلته به په شپه او ورځ تل تر تله عذابولے شی.

آخری عدالت

١١ بيا ما يو لوئ سپين تخت وليدو چې يو کس چې پرې ناست وو، د هغۀ د حضور نه زمکه او آسمان وتښتېدل او غيب شول. ١٢ بيا ما لوئ او واړۀ مړی د تخت د وړاندې ولاړ وليدل او کتابونه پرانستلے شول. بيا بل کِتاب پرانستلے شو، يعنې د ژوندون کِتاب. او د مړو عدالت د هغوئ د اعمالو په مطابق وشو څنګه چې په هغه کتابونو کښې درج وو. ١٣ سمندر خپل مړی چې په کښې وُو، ورکړل بيا مرګ او عالمِ ارواح خپل مړی ورکړل چې په کښې وُو او د ټولو عدالت د هر چا د خپل عمل په مطابق وشو. ١٤ بيا مرګ او عالمِ ارواح د اور درياب ته وغورزولے شول، د اور درياب دويم مرګ دے. ١٥ خو د چا نومونه چې د ژوندون په کِتاب کښې درج نۀ وُو هغوئ د اور په درياب کښې وغورزولے شول.

نوے آسمان او نوې دُنیا

٢١ ١ بیا ما یو نوے آسمان او یوه نوې دُنیا ولیدله ځکه
چې اول آسمان او اوله دُنیا غیب شوی وُو او سمندر هم نۀ
وو. ٢ ما پاک ښار، یعنې نوے یروشلم ولیدلو چې د
خُدائ پاک د طرفه د آسمان نه راکوزیدو، او دا داسې تیار
کړے شوے وو لکه چې ناوې د خپل خاوند دپاره سنګار
شوې وی. ٣ ما د تخت نه یو اوچت آواز واوریدو چې دا
یې فرمائیل چې، ”ګورئ، اوس به د خُدائ پاک حضور د بنی
آدمو په مینځ کښې وی او هغوئ به د هغۀ اُمت وی او خُدائ
پاک به په خپله د هغوئ سره وی. ٤ هغه به د هغوئ د
سترګو ټولې اوښکې وچې کړی، هلته به نور نۀ مرګ، نۀ ویر،
نۀ ژړا او نۀ درد وی ځکه چې وړومبی څیزونه تیر شوی
دی.“ ٥ او هغه څوک چې په تخت ناست وو هغۀ وفرمائیل
چې، ”وګورئ، زۀ ټول څیزونه نوی کوم.“ بیا هغۀ ما ته
وفرمائیل چې، ”زما دا کلام ولیکه ځکه چې زما خبرې د
اِعتبار لائقې او رښتیا دی.“ ٦ بیا یې ما ته وفرمائیل چې،
”وشوه. الفه او اومیګه، اول او آخر زۀ یم. هر څوک چې
تږے وی زۀ به هغوئ ته د ژوندون د اوبو د چینو نه وړیا
اوبۀ ورکړم. ٧ څوک چې کامیاب شی هغه به د دې وارث
شی، او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک یم او هغوئ به زما بچی
وی. ٨ خو د ویریدونکو، بې‌ایمانانو، پلیتانو، قاتلانو،
حرامکارانو، جادوګرانو، بُت پرستانو او هر قسم دروغژن
خلق به په هغه دریاب کښې وی چې په کښې د ګوګړو اور
بلیږی، او دا دویم مرګ دے.“

نوے یروشلم

٩ بیا په هغه اوو فرښتو کښې چې د اووۀ آخری افتونو ډک
جامونه ورسره وُو، یوه ما ته راغله او وې وئیل چې، ”راځه،
زۀ به تا ته ناوې وښایم چې د ګډُوری ښځه ده.“ ١٠ نو روحُ
القُدس په ما غلبه وکړه او زۀ یې یو لوئ اوچت غر ته بوتلم
او د یروشلم پاک ښار یې راته وښائیلو چې د خُدائ پاک د
طرفه راکوزېدو. ١١ هغه د خُدائ پاک په جلال روښانه وو،
د هغې رڼا د قیمتی جواهراتو په شان لکه د جاسپر او د بلور
کاڼی په شان صفا وو. ١٢ د هغې لوئ اوچت دېوال وو چې
په کښې دولس دروازې وې او په هره دروازه کښې فرښته
ولاړه وه، او په دروازو د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نومونه
لیکلے شوی وُو. ١٣ نمرخاتۀ ته درې دروازې وې، شمال ته
درې، جنوب ته درې، او نمر پرېواتۀ ته درې دروازې وې.
١٤ د ښار د دېوال دولس بنیادونه وُو او په هغې د ګډُوری د
دولسو رسولانو نومونه وُو. ١٥ کومې فرښتې چې ما سره
خبرې وکړلې، د هغې سره د سرو زرو یو ګز وو چې پرې د
ښار دیوالونه او دروازې ناپ کړی. ١٦ او ښار په څلور
ګوټه شکل جوړ وو او څومره چې اوږد وو هغه هومره پلن
وو، او هغې د ښار ناپ په ګز وکړو او د دې اوږدوالے،
پلنوالے او اوچتوالے برابر وُو چې دوه نیم زره کیلومیټره
وُو. ١٧ فرښتې د دیوال ناپ په دُنیاوی پیمانه وکړو چې
شپېتۀ مېټره اوچت وو، او فرښتې هم دا پیمانه استعمالوله.
١٨ دېوال د جاسپر کاڼو نه جوړ وو او ښار په خپله د
سوچه سرو زرو نه جوړ شوے وو او د صفا شیشې په شان
پرقېدو. ١٩ د ښار د دیوالونو بنیادونه په رنګا رنګ قیمتی
کاڼو ښائسته کړے شوی وُو اول بنیاد د جاسپر کاڼو وو،

دویم د نیلم، دریم د شب چراغ، څلورم د زمرد، (۲۰) پینځم د
اونیکس، شپږم د یمنی عقیقو، اوؤم د ګراسولر، اتم د
ایکوامرین، نهم د طوپاز، لسم د کلسائټو، یوولسم د کائنائټو،
او دولسم د کټېلی وو. (۲۱) او هغه دولس دروازې د دولسو
ملغلرو وې، هره دروازه د یوې ملغلرې نه جوړه وه. د ښار
لوئې کوڅې د صفا شیشې په شان د سوچه سرو زرو وې.
(۲۲) ما په ښار کښې د خُدائ کور ونۀ لیدو ځکه چې مالِک
قادر مطلق خُدائ پاک او ګډُورے په خپله د دې ښار د
خُدائ پاک کور دے. (۲۳) او ښار ته د نمر یا د سپوږمۍ د
رڼا حاجت نشته ځکه چې د خُدائ پاک جلال دا روښانه
کوی او ګډورے د دې ډیوه ده. (۲۴) د دې په رڼا به قومونه
ګرځی او دۀ ته به د دُنیا بادشاهان خپلې لویئ راوړی. (۲۵) د
ښار دروازې به ټوله ورځ کښې نۀ بندیږی او هلته به شپه
چرې نۀ وی. (۲۶) د قومونو شان او شوکت به دۀ ته راوړے
شی. (۲۷) خو هیڅ ناپاکه څیز به دې ته ورننوتے نۀ شی او نۀ
پلیت او نۀ دروغژن، خو صرف هغوئ د چا نومونه چې د
ګډُوری د ژوندون په کِتاب کښې لیکلی دی.

۲۲

(۱) بیا فرښتې ما ته د ژوند د اوبو دریاب وښودلو
چې د بلور په شان پړقېدو چې د خُدائ پاک او د ګډُوری د
تخت نه (۲) د ښار د لوئ سړک په مینځ کښې رابهېدلو. د
دریاب په دواړو غاړو د ژوندون ونه وه چې دولس قسمه
مېوه یې نیوله او هره میاشت به یې مېوه نیوله. او د ونې پاڼې
د قومونو د شفا ورکولو دپاره دی. (۳) او په هغه ښار کښې
به داسې هیڅ څیز موندلے نۀ شی چې ناروا وی. او د خُدائ
پاک او د ګډوری تخت به په هغه ښار کښې وی او د هغۀ

خادِمان به د هغۀ عبادت کوی. ۴ هغوئ به د هغۀ مخ وینی
او د هغۀ نوم به د هغوئ په تندو لیکلے وی. ۵ هلته به شپه
نۀ وی او نۀ به هغوئ ته د ډیوې یا د نمر د رڼا ضرورت وی
ځکه چې مالِک خُدائ پاک به د هغوئ رڼا وی، او هغوئ به
هلته تل تر تله بادشاهی کوی.

د حضرت عیسیٰ راتلل

۶ بیا فرښتې ما ته ووئیل چې، ”دا خبرې د اِعتبار لائقې او
رښتیا دی. مالِک خُدائ پاک چې خپلو نبیانو ته د نبوت الهام
ورکوی، هغۀ خپله فرښته راولیږله چې خپلو خادِمانو ته هغه
څۀ وښائی چې زر کېدونکی دی.“ ۷ مالِک عیسیٰ فرمائی
چې، ”ما ته غوږ ونیسئ زۀ زر درځم. بختور دی هغوئ څوک
چې د دې کِتاب پېشګوئې منی.“ ۸ او زۀ یوحنا هغه څوک
یم چې دا رویا مې واورېدله او ولیدله. نو زۀ د هغې فرښتې په
پښو کښې په سجده پرېوتلم چا چې ما ته دا هر څۀ ښکاره
کړل. ۹ خو هغې ما ته ووئیل، ”داسې مۀ کوه، زۀ خو ستا
او ستا د ورونړو نبیانو او د دې کِتاب د کلام منونکو، په شان
یو خادِم یم. صرف خُدائ پاک ته سجده کوه.“ ۱۰ بیا هغې
ما ته ووئیل چې، ”د دې کِتاب پېشګوئې مۀ پټوه ځکه چې د
هغې د پوره کېدو وخت رانزدې دے. ۱۱ څوک چې بدکاران
دی، پرېږده چې بدکارونه کوی، څوک چې پلیت دی، پرېږدئ
چې په خپله پلیتیٰ کښې آخته وی. څوک چې صادقان دی
هغه دې په خپل صداقت کښې پاتې شی او څوک چې پاک
وی هغوئ دې پاک پاتې شی.“ ۱۲ ”ما ته غوږ ونیسئ. زۀ
عیسیٰ زر درځم او ستاسو اجر د خپل ځان سره دروړم چې
هر یو ته به زۀ د هغوئ د عمل په مطابق ورکړم. ۱۳ الفه او

اومیګه زۀ یم، اول او آخر زۀ یم، ازل او خاتمه زۀ یم. ۱۴
بختور دی هغه خلق چې خپلې چُوغې یې صفا وینځلی دی،
نو هم هغوئ به د ژوندون د ونې حق ومومی او ښار ته به په
دروازو ورننوځی. ۱۵ خو بهر هغه سپی دی کوم چې
جادوګران، حرامکاران، قاتلان او بُت پرستان او د هغوئ
ټولو د ژوند هر یو پل په دروغو روان دے. ۱۶ ما عیسیٰ،
خپله فرښته تاسو ته درولېږله چې جماعتونو ته دا ګواهی
ورکړی چې زۀ د داؤد د خانګې او نسل نه یم او د سبا
ځلېدونکے ستورے یم.“ ۱۷ روحُ القُدس او ناوې وائی چې،
”راشه.“ او هر اورېدونکے دې هم وائی چې، ”راشه.“ او
څوک چې تږے وی، هغه دې راشی، او څوک چې یې
غواړی، د ژوندون د اوبو نه دې وړیا واخلی. ۱۸ زۀ هر چا
ته دا خبردارے ورکوم څوک د دې کِتاب د پېشګویو کلام
اوری، کۀ څوک د ځانه څۀ په کښې زیات کړی نو خُدائ
پاک به هغۀ ته په دې کِتاب کښې بیان شوی افتونه ورکړی.
۱۹ او کۀ څوک د پېشګویو د دې کِتاب نه څۀ خبرې اخوا
کړی نو خُدائ پاک به د هغۀ د ژوندون د ونې نه او د مقدس
ښار نه د هغۀ حِصه ختمه کړی کومه چې په دې کِتاب کښې
بیان شوې ده. ۲۰ څوک چې د دې خبرو ګواهی ورکوی
هغه وائی چې، ”آو، زۀ زر درځم.“ آمین، مالِک عیسیٰ، راشه.
۲۱ د مالِک عیسیٰ فضل دې په تاسو ټولو وی، آمین.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹